

கூன்றின் கூரல்

ஆண்டு 12

ஏப்ரல் - ஜூன் 93

இதழ் 2

இந்த மக்கள், சிந்தும் வோர்வை
ரெத்தக்காசு தானே - அடா
இரவு பகல் உறக்கமின்றி
ஏய்த்துப் பறிக்கலாமா

- கோ. நடேசய்யர்

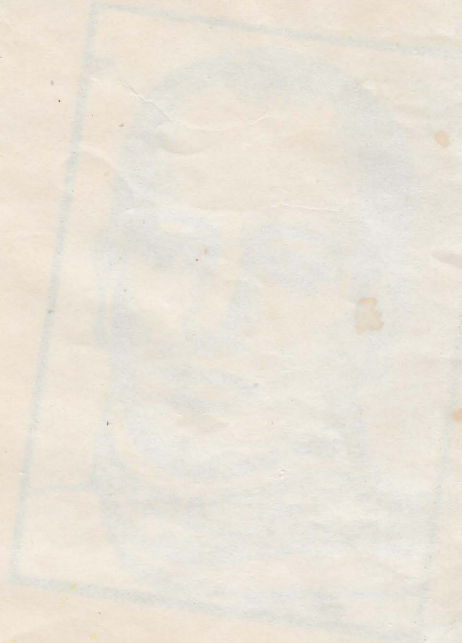
(தேசபக்தன் (தினசரி) 5.2.1929.)

விலை

ரூ 10

പാഠപുസ്തകം

പേജ് 100 വിഷയം - മലയാളം ക്ലാസ്സ് - 5

ഈ പുസ്തകം എല്ലാവർക്കും
ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം
കൊടുക്കുന്നതിനായി
എല്ലാവർക്കും
ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം
കൊടുക്കുന്നതിനായി

குன்றின் குரல்

ஆண்டு 12

இதழ் 2

ஏப்ரல் - ஜூன் 93

மலையகமும் மாகாணசபையும்

“மாகாண சபை தேர்தல் நடந்து முடிந்து விட்டது. மலையகத்தில் மாகாண சபை தேர்தலில் ஆளுங் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து போட்டியிட்ட இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பெரும் வெற்றியீட்டியுள்ளது.

மத்திய மாகாணமான நுவரெலியா, கண்டி, மாத்தளை ஆகிய இடங்களில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சார்பில் போட்டியிட்ட அனைவருமே வெற்றியீட்டியுள்ளார்கள்.

இது, எதனைக் காட்டுகிறது, எதிர்க் கட்சிகள் மீது நம்பிக்கையில்லாத தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இ.தொ.கா. விற்கு தங்கள் வாக்குகளை அளித்துள்ளனர்.

அதே வேளையில்,

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அரசுக்கு எதிராக எதிரணியில் போட்டியிட்ட, சிறையிலிருக்கும் மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவரான திரு. சந்திரசேகரமும் வெற்றி பெற்றுள்ளார். அத்துடன் எதிரணியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவரும் வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முற்றும் முழுதாக ஆளும் கட்சியையோ, இ.தொ.கா. வையோ நம்பவில்லை என்பதை தெளிவு படுத்துகிறது.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக மாகாண சபைகள் மூலம் மலையக மக்களுக்கு எத்தகைய நன்மைகள் கிடைத்தன என்பனவற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கடந்த மாகாண சபையில் இ. தொ. கா. விடம் கல்வி அமைச்சு முற்றும் முழுதாக ஒப்படைக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த தடவை இழுபறிக்குப் பின்னர் மத்திய மாகாணத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் மாத்திரம் இ.தொ.கா. இனரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்குரிய காரணம் என்ன என்பதை சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும்.

மலையக மக்கள் வாக்குறுதிகளை நம்பி ஆளுங் கட்சிக்கோ அதனுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து போட்டியிடும் கட்சிக்கு வாக்களித்து பின்னர் ஏமாற்றப்படுவது வழக்கமாகி விட்டது.

கடந்த மாகாண சபைகளில் போன்று இம்முறையும் இந்த மக்கள் ஏமாற்றப் படாமல் ஆட்சியாளருடன் இணைந்துள்ள இ.தொ.கா. வினர் இந்த மக்களின் ஆசைகளையும், அபிலாசைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

எனவே, மலையக மக்களுக்கு சேவையாற்றும் வகையில் மாகாண சபையின் செயல்கள், திட்டங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கடந்த மாகாண சபைகளில் போலல்லாது இம்முறை கூடுதலான தமிழர்கள் மாகாண சபைகளுக்குத் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ளனர். இப் பிரதிநிதித்துவங்களும் கடந்த மாகாண சபை போலல்லாது செயல்களின் மூலம் மக்களின் அபிலாசைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

இன்று மலையக இளைய தலைமுறையினர்களிடையே விழிப்புணர்வும், விவேகமும் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனால் எந்த காலமும் வாக்குறுதிகளால் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதனால் தம்மை தெரிவு செய்த மக்களின் எண்ணங்கள் ஈடேற செயல்பட வேண்டும்.

மத்திய மாகாணம், ஊவா மாகாணம் ஆகியவற்றின் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இ.தொ.கா இனரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் கல்வித் தரமும், ஆசிரியர் பற்றாக் குறையும் கவனத்திற் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கைகளை உடனடியாக இவர்கள் எடுக்க வேண்டும் என்பதே எமது எண்ணமாகும்.

ஆசிரியர்

ஆசிரியர் -

அந்தனி ஜீவா

இணை ஆசிரியர் -

ஜே. ஜேஸ்கொடி

ஆசிரியர் குழு -

வண. மரிய அந்தனி
திருமதி. வசந்தி சிவசாமி
க. முரளிதரன்

பொறுப்பாசிரியர் -

செல்வி. க. மேனகா

வெளியீடு -

தோட்டப்பிரதேசங்கட்கான
கூட்டுச் செயலகம்

அச்சுப் பதிவு -

லங்கா வெளியீட்டகம்
கொழும்பு.

ANTHONY JEEVA
முசுவரி - 57, MAHINDA PLACE,
COLOMBO-6

குன்றின் குரல்
30, புல்பதான மாவத்த,
கண்டி.

மலையகத் தமிழர்

தனியானதொரு

தேசிய சிறுபான்மையினரா?

கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராசா

இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் அல்லது மலையகத் தமிழர் தனியொரு தேசிய சிறுபான்மை இனமா என்ற கேள்விக்கு விடை காண வேண்டும். பின்வரும் இரண்டு பிரதான அம்சங்களை நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

1. மலையகத் தமிழர் சுயமாகவே ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனத்தினர் என்ற தகுதியுடையவர்களா?
2. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்கின்ற இலங்கைத் தமிழர்களை விட மலையகத் தமிழர் வேறுபட்டவர்களா?

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற தமிழர் தனியொரு இனக் குழுவை அல்லது தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. மொழி, கலாசாரம், மதம், மரபுகள், இனம் என்ற பொதுவான காரணிகளே இவர்களைத் தனியொரு இனக் குழுவாக அடையாளம் காண வைக்கின்றன. ஆனால் இவ்வாறானதொரு பொதுவான அடையாளம் அவ்வினக் குழுவினுள் அமைந்த சில பிரிவினர் உப இன அடையாளங்களை உருவாக்கி வளர்ப்பதைத் தடை செய்யவில்லை. பல ஆயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரே குடி பெயர்ந்து வந்து இலங்கையில் குடியமர்ந்ததற்கான நீண்டதொரு வரலாறு பொதுவான மரபுகள், ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பலமான உணர்வு, குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்புடன் கூடிய பாரம்பரிய தாயகம் என்பவை காரணமாக இலங்கைத் தமிழர் தாம் ஒரு தனியான தேசிய இனம் என உரிமை கொண்டாடுகின்றனர். அதனை மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அதே போன்று மலையகத் தமிழரும் உரிமை கொண்டாட முடியுமா? எமது கேள்வி, மலையகத் தமிழர் தனியான தேசிய இனமா? என்பதல்ல அவர்கள் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினரா? என்பதே ராஜாங்க அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் தாம் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபடுகின்ற தமது அடையாளம் பற்றிய உணர்வு

டையவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் பொதுவான வரலாற்று அனுபவங்கள் வாழும் இடம், அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அனுபவித்த இன்னல்கள் என்பன காலக்கிரமத்தில் இந்த அடையாள உணர்வினைப் பலப்படுத்தி உறுதி கொள்ளச் செய்துள்ளன எனவும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மலையகத் தமிழர்க்கும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி வேறு

மலையகத் தமிழர் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினரா என்ற கேள்விக்கான எமது விடை ஆம் என்பதும் இல்லை என்பதுமாகும். பாரம்பரிய கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினர் அல்லர். ஆனால் அண்மைக்கால கோட்பாடான ஒரு குழுவான மனிதர்கள் தம்மிடையேயுள்ள பொதுவான பண்புகள் காரணமாக தம்மை ஒரு சிறுபான்மையினர் எனக் கொண்டால் அவர்களை நாம் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினர் எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சில ஆய்வாளர்களும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். உதாரணமாக சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மலையகத் தமிழர்களின் சமூக வழக்கங்களும் நடை முறைகளும் அடிப்படையில் இந்து சமயத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ள போதிலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் வாழும் மற்றைய இந்துக்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றனர். இந்த வழக்கங்களும் பண்டிகைகளும் 150 வருடங்களுக்கு முன்பு இவர்கள் எந்த இந்தியக் கிராமத்திலிருந்து வந்தார்களோ அந்த அடிப்படையிலும் சாதி அடிப்படையிலும் வேறுபடுகின்றனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1986ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30ம் திகதி இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில்

நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் பிரகாரம் இலங்கையில் எஞ்சியிருந்த நாடற்ற பிரஜைகளுக்கும் இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டதோடு நாட்டற்றவர் என்ற பிரச்சினையினை இலங்கை அரசாங்கம் தீர்த்து விட்டது. இதன் விளைவாக மலையகத் தமிழ் புத்தி ஜீவிகள் தமது முன்னைய கோரிக்கையான மலையகத் தமிழர் ஒரு தேசிய சிறுபான்மைக் குழுவினரே என்ற கோரிக்கையினை மீள முன் வைத்துள்ளனர். ஆகவே இக் கட்டுரையில் கோரிக்கை எந்த அளவிற்குப் பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதையும் மலையகத் தமிழர் உண்மையில் வட, கீழ் மாகாணங்களில் வாழும் தமிழர்களை விட வேறுபட்டவர்களா என்பதையும் உண்மையில் மலையகத் தமிழர் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மைக் குழுவினரா என்பதையும் ஆராய்வோம்.

தேசிய சிறுபான்மை இனம் பற்றிய எண்ணக்கரு

1830களில் புழக்கத்துக்கு வந்த தேசிய வாதம் என்ற பதம் சூழ்நிலை தேவை என்பன காரணமாக இதுவரை பல அர்த்தங்களைக் கொண்டதாக மாறி வந்துள்ளது. இருந்த போதிலும் தேசிய வாதம் என்ற பதத்துக்குப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பண்புகள் சில உண்டு.

- அவை: -
1. நாம் ஒரே குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வுடன் கலந்த நீண்ட கால சமூகத் தொடர்புகள்.
 2. ஒரே குழுவைச் சார்ந்தோர் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டிருப்பதோடு அதனை வெளியாரிடமிருந்து பாதுகாத்து வருதல்.
 3. அக்குழுவினர் தனியொரு மொழியையோ தொடர்புபட்ட பேச்சு வழக்கினையோ கையாளுதல்
 4. கடந்த காலங்களில் பெருங் காரியங்களைச் செய்து முடித்தவர்கள் என்ற உணர்வும் எதிர் காலத்திலும் அவ்வாறு

காரியங்களைச் செய்வதற்கான விருப்பம்.

5. தேசிய வீரர்கள் பலரை உருவாக்குதல்.
6. ஒன்றுபடுவதற்கான விருப்பம்.

என்பனவாகும். அதனால் தான் காளரன் ஜெ. கெம்ஸ் என்பவர் தேசிய இனம் ஒன்று நாட்டுப்பற்று என்பதுடன் ஒன்று கலப்பதோடு மற்றைய மனிதப் பண்புகள் எல்லாவற்றையும் விட தேசிய நாட்டுப் பற்றுக்கு முதலிடம் வழங்குவதே தேசிய வாதம் என வரைவிலக்கணப்படுத்தினார். தேசம் என்பதை ஸ்டாலின் பின்வருமாறு விளக்கினார்.

பொதுவான மொழி பிரதேசம் பொருளாதார வாழ்வு உள் ரீதியான அமைவு என்பன வரலாற்று ரீதியாக பரிமாண ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்ததாகவும் இவை ஒரு பொதுக் கலாசாரத்தினூடாக வெளிப்படுவதும் ஒரு தேசம் என்றார்.

இங்கு நாம் மலையகத் தமிழர் தேசிய சிறுபான்மையினரா என்ற கேள்விக்குப்பதில் காண முற்படுகின்றமையால் தேசிய சிறுபான்மையினர் என்றால் யார் என்பதற்கு விளக்கம் காணுதல் அவசியமாகும்.

சர்வதேச சங்கம் வழங்கியதொரு விளக்கத்தின் படி ஒன்றாக வாழ்கின்ற ஒரு குழுவினையோ அல்லது ஒழுங்கமைப்புகளையோ சிறுபான்மையினர் என அழைக்க முடியாது. அது இனம், மதம் அல்லது மொழி போன்ற விடயங்களில் அங்கு வாழும் பெரும்பான்மையிலிருந்து வேறுபட்டதாயிருக்க வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை அமைத்த சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு உபகுழு பின்வரும் வரை விலக்கணத்தை வழங்கியுள்ளது.

உறுதியான இன, மத அல்லது மொழி மரபுகளை அல்லது இயல்புகளை அங்கு வாழும் மற்றைய மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டுக் கொண்டிருப்பதோடு அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் விரும்பும் ஆக்கிரமிப்பு செலுத்தாத குழுவினையே சிறுபான்மை என்ற பதம் உள்ளடக்குகிறது.

ஆர்னல்ட் எம். ரோஸ் என்பவர் தேசிய சிறுபான்மையினர் யார் என்பது பற்றி பின்வருமாறு ஒரு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

இனம், தேசியத்துவம், மதம் அல்லது மொழி என்பவை காரணமாக ஒரே சமூகத்தில் மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபடுபவர்களாகவும் இக் குழுவினர் தாம் ஒரு வேறுபட்ட குழுவென எண்ணுதலும் மற்றவர்களும் அவர்களை ஒரு வேறுபட்ட குழு எனக் கொண்டாலும் அக் குழுவினை ஒரு தேசிய சிறுபான்மைக் குழு எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் அண்மைக் கால எண்ணக் கருவொன்று பொது இயல்புகளைக் கொண்ட ஒரு குழு தம்மைத் தாமே தனியான ஒரு சிறுபான்மை இனம் எனக் கொண்டால் அந்தக் குழுவினை ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

மேற் சொன்ன விளக்கங்களின் அடிப்படையில் மலையகத் தமிழர்களை நோக்கினால் முதலில் நாம் அவர்களது வரலாறு பற்றியும் அவர்களது வாழ்விட பிரதேசம் பற்றியும் அவர்களது பொருளாதாரம் பற்றியும் இங்கு நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

மலையகத் தமிழர்களின் வரலாறு

1830களில் பிரித்தானியர் ஏற்று மதியை நோக்கமாகக் கொண்டு பெருந்தோட்டங்களை உருவாக்கியதோடுதான் இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்களின் வரலாறும் ஆரம்பமாகியது. பிரித்தானிய துரைமார்கள் பெருமளவு பணத்தினை கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையில் முதலிட்ட போதும் பெரும் இலாபம் அடைவதற்கு தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஒரு தடையாக இருப்பதை உணர்ந்தனர். ஆரம்பத்தில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் தோட்ட நிலத்தைத் துப்பரவு செய்வதில் ஈடுபட்ட போதிலும் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் பின்னின்றதாலேயே தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை வரவழைக்க வேண்டி இருந்தது. முதன் முதலில் கோப்பித் தோட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்த தோட்டத்துரையான ஜோர்ஜ் பேர்ட் என்பவரும் தேசாதிபதி எட்வர்ட் பார்ன்ஸ் என்பவருமே தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கான முதற் தொகுதித் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்தனர். ஆனால் 1830களில் பெருமளவு எண்ணிக்கையானவர்கள் வர ஆரம்பித்தனர். திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் இருந்தே பெருமளவு தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வந்தனர். இத்தொழிலாளரின் இலங்கை நோக்கிய வருகை மிகவும் துன்பகரமானதாக இருந்தது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. தலை மன்னாரிலிருந்து மத்திய மாகாணத்திற்குக் கால் நடையாக வந்த போது எந்தவொரு தொழிலாளர் குழுவிலும் பலபேர் இறந்துள்ளனர். ஆனால் தோட்டங்களுக்கு வந்து சேர்ந்த பின்னரும் பிரயாணக் களைப்பு, காலநிலை போன்றவற்றால் மேலும் பலர் இறந்தனர் என பேற்றம் பல்தியாம்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

1880 களில் இலங்கையில் இருந்த பிரித்தானிய அதிகாரி ஒருவர் இத்தொழிலாளர்களின் வருகை பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

1843இலும் 1845 இலும் பரிதாபகரமான கூலிப்பட்டாளங்களாக இலங்கை வந்தார்கள். ஒவ்வொரு கூலிப்பட்டாளமும் ஓரிரண்டு பெண்களையும் ஐம்பது அல்லது நூறு ஆண்களையும் கொண்டதாக இருந்தது. இவர்கள் புதியவர்களாக புதிய நிலத்திற்கு வந்தார்கள். போதிய உடையோ உணவோ இன்றி வழியில் கிடைத்ததைச் சாப்பிட்டு பெருங்காட்டு வழிகளைக் கடந்தார்கள். சில சமயங்களில் சதுப்பு நிலங்களில் முழங்கால் அளவு தண்ணீரில் நடக்க வேண்டியிருந்தது. மிகவும் மோசமான நிலையிலிருந்த இவர்களது இருப்பிடங்கள் பற்றி தோட்ட நிர்வாகிகள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. ஆரம்பத்தில் சிறு தொகையாக ஆரம்பித்த வருகை 1842 இல் 14 000 ஆகவும் 1843 இல் 31 000 ஆகவும் 1844 இல் 67 000 ஆகவும் 1845 இல் 71 000 ஆகவும் அதிகரித்தது.

அரசாங்க சேவைகள் வர்த்தக வாய்ப்புகள் கொழும்பு நகரம் என்பன விரிவடைந்த போது இன்னொரு குழுவினர் துறைமுகத் தொழிலாளர்களாகவும் பொதுவேலைத் திணைக்களத் தொழிலாளர்களாகவும் வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும் இலங்கை வந்தனர். இவர்கள் தோட்டங்களுக்கு வெளியே நகர்ப்புறங்களிலும் குறிப்பாகக் கொழும்பு நகரில் குடியேறினர். சிலர் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போராகக் கிராமங்களுக்கு வந்தனர். இவ்விரு பகுதியினரையும் விட இந்தியாவில் உள்ள பெரும் வர்த்தக நிலையங்களோடு தொடர்புடைய நுகர்வுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் சிறிய தொகையான பெரும் வர்த்தகர்களும் இலங்கைக்கு வந்தனர். ஆரம்பத்தில் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கை பண்ணப்பட்ட போது கோப்பி சேகரிக்கும் போதுதான் அதிக தொழிலாளர் தேவைப்பட்டனர். ஆனால் பின்னர் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கை கைவிடப்பட்டு தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் தொழிலாளர்களுக்கான தேவை வருடம் முழுவதும் இருந்தமையால் இந்தியத் தொழிலாளர் இலங்கையில் நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழத் தொடங்கினர்.

இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சமூகத்தவர்களோடு சமமாக நடாத்தப்படுவர் என்ற வாக்குறுதியின் பேரில் வரவழைக்கப்பட்ட இத் தொழிலாளர் இலங்கை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளனர். ஏனெனில்

தேயிலை ஏற்றுமதி இலங்கைப் பொருளாதாரத்துக்கு அந்நிய செலவாணியைத் தேடித் தரும் முக்கிய அம்சமாக இன்று வரையும் இருந்து வருகின்றது. தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தில் இருந்தே முக்கிய உணவுப் பொருட்களான அரிசி, மா, சீனி போன்றவை இறக்குமதி செய்யப் படுகின்றன. ஆகவே இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்கள்தான் இலங்கையருக்கு உணவை வழங்கி வந்துள்ளார்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்வதில் தவறில்லை. ஆனால் 1931 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த டொனமூர் அரசியல் யாப்புடன் இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு அரசியல் பிரச்சினைகள் பல எழு ஆரம்பித்தன. டொனமூர் ஆணைக் குழுவின் இலங்கையருக்கு சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தன. ஆனால் இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்குக் கட்டுப்பாடற்ற முறையில் வாக்குரிமை வழங்குவதனை சிங்களத் தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். இதனால் இந்நாட்டில் ஐந்து வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தவர்களுக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டினை அவ் ஆணைக்குழு விதித்தது. இவ்வடிப்படையில் 1931இல் சுமார் 100,000 பேர் வாக்குரிமை பெற்றனர். பின்னர் 1936 இல் இது 1,45,000 ஆக உயர்ந்தது. 1939இல் இது 2,25,000 ஆக உயர்ந்தது. ஆனால் 1940களுக்குப் பின்பு வாக்குரிமை வழங்குவதில் கடைபிடிக்கப்பட்ட கடுமையான விதிகள் காரணமாக 1943இல் வாக்களிக்க தகுதியுடைய இந்திய வம்சாவளியினரின் தொகை 1,68,000 ஆகக் குறைந்தது.

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கையினால் இந்திய வம்சாவளியினர் மேலும் பாதிக்கப்பட்டனர். இவ்வரசாங்கம் 1948இலும் 1949இலும் இரண்டு குடியரிமைச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தது. 1948இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்ட மூலம் என்ற மூன்றாவது சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. இச்சட்டங்களின் பயனாக இலங்கையில் அவ்வப்போது வாழ்ந்த இந்திய வம்வாவளியினரில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் தமது குடியரிமையையும் வாக்குரிமையினையும் இழந்தனர். மேலும் இலங்கையிலிருந்த இந்திய வம்சாவளி மக்களை இந்திய அரசும் ஏற்க மறுத்த மையால் இவர்கள் நாடற்றவர் என்ற நிலைக்குள்ளாயினர். 1950ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்திய இலங்கை அரசுகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி நாடற்றவர் பிரச்சினையினைத் தீர்க்க

முற்பட்டபோதும் 1986ம் ஆண்டு இலங்கை அரசு கொண்டு வந்த சட்டமே நாடற்றவர் பிரச்சினையினை முற்றாகத் தீர்த்துள்ளது.

மலையகத் தமிழர்களின் மாத்தளை, கண்டி, பதுளை, மொனறாகலை, இரத்தின புரி, கேகாலை போன்ற மாவட்டங்களில் குவிந்து வாழ்கின்ற போதிலும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மட்டுமே பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். தோட்டம் சாராத மலையகத் தமிழர் கெங்கல்ல ஹேவாஹெட்ட, கண்டி, கம்பளை, நாவலப்பிட்டி, பண்டாரவளை, அப்புத்தளை, றாகலை போன்ற நகரங்களில் காணப்படுகின்றனர்.

1981ம் ஆண்டு சனத் தொகை புள்ளி விபரங்களின்படி இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையான 14,846,750 பேர்களுள் 8,25,233 பேர் அல்லது 5.6 சதவீதத்தினர் இந்தியத் தமிழர்களாயிருந்தனர். இந்த 8,25,233 பேரில் 24731 பேர் நுவரெலியாவில் வாழ்ந்தனர். பதுளையில் 135,795 இந்தியத் தமிழரும் கண்டியில் 104,840 பேரும் இருந்தனர். ஆகவே மலையகத் தமிழர் தனக்கென ஒரு பிரதேசத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை எனலாம். ஏனெனில் நுவரெலியா மாவட்டத்திலும் அவர்கள் 47.3 சதவிகிதமாகவே உள்ளனர்.

இந்திய வம்சாவளி மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலை

இலங்கையின் மொத்தச் சனத் தொகையில் இந்தியத் தமிழர் 5.6 சதவீதத்தினராவர். இவர்களுள் சுமார் 80 வீதத்தினர் தோட்டத் தொழிலாளராகத் தோட்டங்களில் வாழ்கின்றனர். ஒரு பகுதியினர் தோட்டங்களுக்கு வெளியே வாழ்கின்றனர். அவர்களைப் பின்வரும் பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

1. கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகரங்களில் வாழும் வட இந்திய சிந்திமார் உட்பட இந்திய வர்த்தகர்களும் கடைச் சொந்தக்காரர்களும் தோட்டங்களை அண்மித்து வாழும் செட்டிமாரர்களும் போன்றோர்.
2. இலங்கை அரசாங்க சேவையிலும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் தொழில் புரிவோர்.
3. தெருத் துப்புரவு, வீட்டு உதவியாளர் போன்ற குறைந்த வேதனம் பெறும் தொழிலாளர்.

இந்தியத் தமிழர்களை அவர்கள் செய்யும் தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரு. எம். வாமதேவன் பின் வருமாறு பிரித்துள்ளார்.

1. சுய தொழில் செய்வோர் 2.4 சதவிகிதம்
2. தொழில் வழங்குவோர் 1.5 சதவிகிதம்
3. ஊழியர், தொழிலாளர்கள் 84.3 சதவிகிதம்.
4. வேதனம் பெறாத குடும்ப உதவியாளர் 0.5 சதவிகிதம்.

இலங்கைத்தமிழர் சமுதாயத்தினைப் போன்று தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூகப் பின்னணியிலும் சாதியமைப்பு பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. சாதியரிமைக் கிரமத்தின் உச்சியில் பிராமணர்கள் உள்ளனர். அவர்களுக்குக் கீழ் பிராமணர் அல்லாத சாதியினர் உள்ளனர். தோட்டங்களுக்கருகில் உள்ள கோயில்களில் பிராமணர்கள் குருமார்களாகக் கடமையாற்றுவதோடு மற்றைய சாதிக்காரர்களுடைய மத நிகழ்ச்சிகளையும் இவர்கள் ஆற்றுகிறார்கள். பிராமணர் அல்லாதோரில் வெள்ளாளர், அகமுடியான், கோணான், கள்ளன் என்ற சாதிக் குழுக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தட்டார், கொல்லர், தச்சர் என்போர் தமது மரபு ரீதியான தொழில்களைச் செய்கின்றனர். இவ்வரிமைக் கிரமத்தின் அடியிலுள்ளோர் ஆதி திராவிடர் ஆவர். இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளரின் கல்வி மட்டம் மிகவும் பின்தங்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. 1980/81 இல் மத்திய வங்கி நாடாத்திய நுகர்வோர் நிதி அளவீடுகளின் படி கல்வித் தகைமைப் பெறுபேறுகள் பின்வருமாறு அமைந்து காணப்பட்டன.

இனங்கள்	1980/81ம் ஆண்டு கல்வித் தகைமை
கண்டிச் சிங்களவர்	4.60
கீழ் நாட்டுச் சிங்களவர்	5.06
இலங்கைத் தமிழர்	4.80
இந்தியத் தமிழர்	2.28
சோனகர்	3.73
மலே	6.16
பறங்கியர்	7.03
மற்றையோர்	6.83
தலவீத வருமானத்தினைப் பொறுத்தும் இந்தியத் தமிழர் மிகவும் குறைந்த வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். 1973 இலங்கை மத்திய வங்கி நடத்திய நுகர்வோர் நிதி அளவீட்டின்படி பல்வேறு இனங்களினதும் 2மாத சராசரி வருமானம் பின் வருமாறு அமைந்திருந்தது.	
இனங்கள்	ஆண்டு 1973 ரூபா
கண்டியச் சிங்களவர்	376.00
கீழ் நாட்டுச் சிங்களவர்கள்	424.00
இலங்கைத் தமிழர்	385.00
இந்தியத் தமிழர்	180.00
சோனகரும் மலேயும்	470.00
மற்றையோர்	633.00

மேற் காட்டப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் இலங்கையில் வாழ்கின்ற வேறுபட்ட சமுதாயங்களுள் இந்தியத் தமிழர் சமுதாயமே கல்வித் தகைமையைப் பொறுத்தும் தலவீத வருமானத்திலும் மிகவும் பின் தங்கியுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தமது வாழ்க்கையை அல்லது தொழிலைக் கொண்டு நடத்த ஆரம்பக் கல்வி போதுமானது என்று கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தொழிலாளர்களது பின் தங்கிய சமூக நிலை காரணமாக அவர்களுக்கு வசதியான வீடுகளுமில்லை. பிரித்தானிய தோட்டச் சொந்தக்காரர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அமைத்துக் கொடுத்த (12 தர 10 சுற்றளவு கொண்ட) தோட்ட லயன்களிலேயே இவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத் தொழிலாளர்களுக்கு பிரசாவிமையும் வாக்களிக்கும் உரிமையும் மறுக்கப்பட்டமையால் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாதவர்களாக நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கல்வியறிவின்மையில் மிக உயர் விகிதம் கல்வித் தகைமைகளைப் பொறுத்து மிகவும் குறைந்த விகிதம், மிகவும் மோசமான சுகாதார வசதிகள் போசாக்கின்மை இறப்பு விகிதம் இடையறாத கஷ்டம் என்பனவே தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தெளிவான இயல்புகளாயுள்ளன.

பல தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் இங்கு வாழ்ந்து இந் நாட்டுக்காக உழைத்தபோதிலும் அவர்கள் இன்னும் அந்நியர்கள் போல் நடத்தப்படுவது வேதனைக் குரியதாகும். இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து, இந்த மண்ணுக்காக உழைத்து இந்த மண்ணில் பிறந்த அந்தத் தொழிலாளர்களின் பரம்பரையினருக்கு இந்த சமூகத்தில் சமமான இடமளித்து அவர்கள் வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் முன்னேற வகை செய்வது மனிதாபிமான செயல் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு இந்நாட்டின் தலைவர்கள் செயற்பட வேண்டியது அவசியமானதும் அவசரமான துமாகும்.

வசதியான வீடுகள் போதுமான பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் என்பன இவர்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளாகும். இந்த அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டால் தான் அவர்களைத் தேசிய வாழ்வில் இணைத்துக் கொள்ள முடியும்.

மலையகத் தமிழர் இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபட்டவர்களா?

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் மலையகத் தமிழர்களின் மூதாதையோர் இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது ஏறத்தாழ 1829ம் ஆண்டில் இருந்தே

இலங்கைக்கு வரத் தொடங்கினர். ஆனால் இலங்கைத் தமிழர்கள் இத் தீவில் நீண்ட காலமாகக் குடியிருந்து வருகின்றனர் என்ற வரலாற்றையுடையவர்கள் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே இத்தீவில் தமிழர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் உண்டு. மகாவம்சமே விஜயன் மதுரையில் இருந்து பாண்டிய இளவரசியினைத் தனது இராணியாக்குவதற்காகக் கொண்டு வந்த போது இளவரசியுடன் பல உதவிப்பெண்கள் வந்தது மாத் திரமல்ல, 18 தொழிற் குழுக்களைச் சேர்ந்த 1000 குடும்பங்கள் குடிபெயர்ந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இலங்கையில் சோழர் ஆட்சியின் போது மென்மேலும் பல தமிழர்கள் இலங்கையில் குடிபெயர்ந்து வந்தனர். அத்தோடு 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கைத் தமிழர் தமக்கென ஒரு தனி இராச்சியத்தை உருவாக்கி வைத்திருந்தனர். இது அவர்களின் தனித்துவத்தினை வளர்ப்பதற்கு உதவியது.

சாதியமைப்பினைப் பொறுத்த வரையிலும் மலையகத் தமிழர்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு உண்டு

மேலும் ஆறுமுகநாவலர் தலைமை தாங்கி நடாத்திய இந்து சமய மறு மலர்ச்சியின் போது இலங்கைத் தமிழரின் தனியான அடையாளம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

பொருளாதாரத் தரத்தினைப் பொறுத்த வரையிலும் மலையகத் தமிழர்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும் வேறுபடுகின்றனர்.

புவியியல் ரீதியான வாழ்விடமும் இவ்விரு குழுவினரையும் வேறு படுத்தி கின்றது. ஆனால் 1977, 1981, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்கள் காரணமாக மலையகத் தமிழரில் ஒரு சிறு பகுதியினர் இப்போது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு குடி பெயர்ந்து சென்று வாழ்கின்றனர்.

மலையகத் தமிழரின் பல்வேறு பண்புகளை ஆராய்ந்தால் தேசிய சிறுபான்மையினர் ஒன்றுக்கு இருக்க வேண்டிய முன் நிபந்தனைகள் சில அவர்களுக்கு இல்லை என்பது தெரிய வருகின்றது. உதாரணம் பொதுவான பிரதேசம். அதே வேளையில் மற்றைய நிபந்தனைகள் பல வற்றில் அவர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக உள்ளனர். உதாரணம் பொது வரலாறு, மொழி, கலாசாரம், மலையகத் தமிழர் புவியியல் வாழ்விடம், பொருளாதார நிலை என்பவற்றில் இலங்கைத் தமிழர்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றார்கள். ஆகவே மலையகத் தமிழர் பற்றி எந்தவொரு முடிவுக்கும் வரு முன்பு மலையகத் தமிழர்களின் உயர்ந்தோர் குழு

அத்தகைய ஒரு அந்தஸ்தினை எதற்காகக் கோருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும்.

ஒரு விடை: மலையகத் தமிழர் பொருளாதார ரீதியில் மற்றைய சமுதாயங்களைவிட பின்னடைந்துள்ளமையால் தம்மை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்காக அந்த அந்தஸ்தைக் கோருகிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர் பல்வேறு அம்சங்களிலும் முன்னேறியவர்களாக இருப்பதனால் மலையகத் தமிழர் தம்மை அவர்களோடு இனங் காண விரும்பாது உள்ளனர். அவ்வாறு அவர்களோடு இனங் கண்டால் தமக்குரிய இடத்தை இழந்து விடக் கூடும் என அஞ்சுகிறார்கள். மற்றைய சமுதாயங்களோடு சமத்துவம் கோரி போராடும் மலையகத் தமிழர் தம்மை நிலை நிறுத்துவதற்காக இவ்வாறு கோரிக்கை விகின்றார்கள். ஆகவே மலையகத் தமிழரின் சமூக பொருளாதார நிலையும் கடந்த காலங்களில் அவர்கள் முகங் கொடுத்த அரசியல் அநீதிகளுமே அத்தகைய அந்தஸ்தினை கோரச் செய்துள்ளது.

ஆகவே மலையகத் தமிழர் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினரா என்ற கேள்விக்கான எமது விடை. ஆம் என்பதும் இல்லை என்பதுமாகும். பாரம்பரிய கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினர் அல்லர். ஆனால் அண்மைக் காலக் கோட்பாடான ஒரு குழுவான மனிதர்கள் தம்மிடையேயுள்ள பொதுவான பண்புகள் காரணமாக தம்மை ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினர் எனக் கொண்டால் அவர்களை நாம் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினர் எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மலையகத் தமிழர் சமூகப் பொருளாதார ரீதியில் இலங்கையில் வாழும் மற்றைய சமுதாயத்தினரோடு ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இப்போது இருப்பதால் தமக்குரிய இடத்தினைப் பெறுவதற்காக தம்மை இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தியடையாளம் காணுகிறார்கள். அதாவது இலங்கைத் தமிழர்களோடு தம்மையும் இணைத்து அடையாளம் கண்டால் அவர்களோடு போட்டியிட முடியாமல் மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியாதிருக்கும் என நம்புகிறார்கள். ஆனால் இந்நிலை தற்காலிகமானதே. மலையகத் தமிழரும் மற்றவர்களுக்குச் சமமான நிலையினை அடையும் போது இலங்கைத் தமிழர் அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்தால் தம்மைத் தனியாக அடையாளம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அப்போது அவர்கள் தம்மை இலங்கைத் தமிழரோடு சேர்த்து தமிழர் என அடையாளம் காணுவர்.

“மேர்ஜ்” என்ற அமைப்பு நடத்திய கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்டது

இச்சிறுவர்கள் கல்வியை இடையில் கைவிட்டு சில்லறைக் கடைகளினதும், சாப்பாட்டுக் கடைகளினதும், சிப்பந்திகளாகவும்; பஸ் நிலையங்களிலும், புகைவண்டிகளிலும் பிச்சையெடுக்கும் பிச்சைக்காரர்களாகவும்; பெற்றோர்களின் வேலைத்தளங்களுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்பவர்களாகவும்; வீட்டுத் தோட்டம், கால்நடை வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் குடும்ப ஊழியர்களாகவும், பல்வேறுத் துறைகளைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தர்களினதும், நகர்புறப் பணக்காரக் குடும்பங்களினதும் வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவும்; வீட்டு வேலைக்காரியாக இருந்து கற்பழிக்கப்பட்டு அல்லது இச்சைக்கு தூண்டப்பட்டு அதன் மூலம் கர்ப்பமடைந்து பின்னர் வீதிக்குத் தள்ளப்பட்டு வாழ்விழந்த இளம் பெண்களாகவும், இன்னும் பலவடிவங்களில் தங்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டும், சுரண்டலுக்குட்படுத்தப்பட்டும் அடிமைகளாக வாழ்கின்றனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகமும் புறக்கணிப்பும்

எஸ். விஜேசந்திரன்
விடுவரையாளர் பொருளியற்றுறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

வருடந்தோறும் அக்டோபர் மாதம் முதலாந்திகதி உலக சிறுவர் தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. தொண்ணூறுகளில் சிறுவர் நலன் குறித்தும், அவர்களின் எதிர்கால தலைவிதி குறித்தும் முழுவகமும் அக்கறையோடு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. சாரக் நாடுகளின் சிறுவர் நலன் குறித்த மாநாடு கடந்த வருடத்தின் இறுதிகாலப்பகுதியில் இலங்கையில் நடைபெற்றமை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவோர் நிகழ்ச்சியாகும்.

கடந்த சில வருடங்களில் இலங்கையில் சிறுவர் ஆரோக்கியம் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டு வந்திருக்கின்றது. எனினும் இந்த முன்னேற்றங்களுக்கு மத்தியிலும் பெருந்தோட்டத்துறை இருண்டதொரு பகுதியாகவே காணப்படுகின்றது. சிக மரண வீதம், ஆரம்பக்கல்வி, சிறுவர் ஊழியம், சுகாதாரமான வாழ்க்கை, ஆரோக்கியமான உணவு, பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் என்பவற்றில் பெருந்தோட்டத்துறைச் சார்ந்த சிறுவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவுள்ளனர்.

பிள்ளைப்பருவம் அல்லது பராயமடையாத சிறுவர் பருவம் என்பது இலங்கையின் உள்நாட்டச் சட்டப் பாரம்பரியத்திற்கேற்ப 1989ஆம் ஆண்டு முதல் பத்தொன்பதிற்கும்

குறைவான வயது பிரிவாகக் கருதப்படுகின்றது. பெருந்தோட்டத்துறையில் இவ்வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர் பருவத்துப் பிள்ளைகளின் உரிமைகளையும் அவர்களது வாழ்நிலைப் பிரச்சினைகளையும் நோக்குமிடத்து சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மிக மோசமாக வியாபித்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பதற்கு சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரைவிலக்கணம் எதுவும் இதுவரையில்லை. எனினும் 1989ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் வெளியிடப்பட்ட சிறுவர் உரிமை குறித்த ஐக்கிய நாடுகள் பிரகடனத்தின்படி சாத்தியமான உச்ச மட்டத்தில் சிறுவர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கும், வளர்ச்சியடைவதற்குமான உரிமை; ஒவ்வொரு சிறுவனும் தனது முழு ஆற்றலையும், அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கு ஓர் வாய்ப்பினை அளிப்பதும், ஓய்வு பெறுதல், கல்வி பெறுதல், கலாசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல், என்பவற்றுக்கான உரிமை; உள்ளீதியாக அல்லது உடல்ரீதியாக ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்கான பாதுகாப்புரிமை, கருத்து வெளிப்பாடு, தகவல், சிந்தனை, மனச்சாட்சி, சமயம் என்பவற்றுக்கான உரிமை போன்றன உள்ளடங்கிய உரிமைப்பட்டயத்தை மீறும் அனைத்து செயல்களும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் எனக்கருதப்படுகின்றது. இது சமூகவியல், பொருளியல், அரசியல்,

உடற்கூற்றியல், உளவியல், கல்வி, குற்றவியல், கலாச்சாரம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பின்னிப்பிணைந்த சிக்கலான பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதொரு துறையாக இருக்கின்றது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய இக்கண்ணோட்டத்தில் பெருந்தோட்டத்துறையைச் சார்ந்த சிறுவர்களை நோக்கின், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் எந்தளவிற்கு பெருந்தோட்டத்துறைக்குள் ஊடுருவி இச்சமூகத்தின் மேம்பாட்டை பின்னடையச் செய்துள்ளது என்பதனை அறியக்கூடியதாயுள்ளது. இச்சிறுவர்கள் கல்வியை இடையில் கைவிட்டு சில்லறைக் கடைகளினதும், சாப்பாட்டுக் கடைகளினதும், சிப்பந்திகளாகவும்; பஸ் நிலையங்களிலும், புகைவண்டியிலும் பிச்சையெடுக்கும் பிச்சைக்காரர்களாகவும்; பெற்றோரின் வேலைத்தளங்களுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்பவர்களாகவும்; வீட்டுத்தோட்டம், கால்நடை வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் குடும்ப ஊழியர்களாகவும்; பல்வேறுத்துறைகளைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தர்களினதும், நகர்புறப் பணக்காரக் குடும்பங்களினதும் வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவும்; வீட்டு வேலைக்காரியாக இருந்து கற்பழிக்கப்பட்டு அல்லது இச்சைக்கு தூண்டப்பட்டு அதன் மூலம் கர்ப்பமடைந்து பின்னர்

வீதிக்குத்தள்ளப்பட்டு வாழ்விழந்த இளம் பெண்களாகவும்; இன்னும் பல வடிவங்களிலும் தங்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டும்; சுரண்டலுக்குப்படுத்தப்பட்டும் அடிமைகளாக வாழ்கின்றனர்.

1985/86 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊழியப்படை சமூக பொருளாதார ஆய்வினை ஆதாரமாகக் கொண்டு பெருந்தோட்டச் சிறுவர்களின் நிலைமையினை நோக்குமிடத்து எந்தளவிற்கு சிறுவர் அபிவிருத்தி என்பது புறக்கணிக்கப்பட்டதொன்றாக இருந்து வந்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. பெருந்தோட்டத்துறைச் சார்ந்த சனத்தொகையில் 3, 27, 806 பேர் 19 வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் வகுப்பினைச் சார்ந்தோர்களாகவுள்ளனர். இது இப்பிரதேச மொத்த சனத்தொகையில் 43. 63 சதவீதமாகும். இவர்களில் 3, 11, 091 பேர் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களைச் சார்ந்தோராவர். இதில் 5 வயது தொடக்கம் 19 வயதிற்கு கிடைக்காத பாடசாலை செல்வோருக்கான வயது பிரிவில் 1,95, 179 பேர் உள்ளடங்குவர். இவ்வயது பிரிவுக்குள் எழுத, வாசிக்கத் தெரிந்தோர் 68. 5 சதவீதத்தினர் மட்டுமே. மேலும் இவர்களில் 32. 8 சதவீதமானோர் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை. இவ்வீதம் பெண் சிறார்களைப் பொருத்த மட்டில் 43. 8 சதவீதமாகும். பெருந்தோட்டச் சிறுவர்களின் கல்வியை ஆழமாக நோக்குவோமானால் 5 - 9 வயதுப்பிரிவினரில் 46. 6 சதவீதமானோர், 10 - 14 வயதுப் பிரிவினரில் 24. 9 சதவீதமானோரும் 15 - 19 வயதுப் பிரிவினரில் 28. 4 சதவீதமானோரும் பாடசாலைக்குச் சென்றிருக்கவில்லை என்பது வெளிப்படுகின்றது.

பெருந்தோட்டத்துறை ஊழியர்களின் குறைவான வருமான மட்டத்தின் விளைவான, பாரியளவிலான வறுமை கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் கல்வி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதனை தடுக்கின்றது. கல்வி, புத்தகங்கள் மற்றும் மதிய போசனம் என்பன இலவசமாக வழங்கப்பட்ட போதிலும்; நுழைவுக் கட்டணங்கள், வசதிக்கட்டணங்கள், உடைகள் மற்றும் எழுதுகருவி போன்றவற்றிற்கு வறிய பெற்றோர்களால் செலவு செய்ய முடிவதில்லை. மற்றும் வசதியான பாடசாலைகளின்மை, போக்கு வரத்துச் சிரமம், பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படும் சிறுவர் தொழில் வாய்ப்புகள் என்பனவும் சிறுவர் கல்வியை தடுக்கும் காரணிகளாகும். பெற்றோரின் தாழ்வான கல்வியறிவு, பெற்றோர்களின் அக்கறையின்மை குடும்பச்சூழல் என்பனவும் சிறுவர் கல்வியை தடுப்பதில் செல்வாக்கு கொண்டுள்ளன.

பெருந்தோட்டத்துறையின் கட்டமைப்பதொழில் முறைமை, பெற்றோர்களின் வறுமை நிலை சமூகமனப்பாங்கு என்பனவும் சிறுவர்களின் அபிவிருத்தியை கட்டுப்படுத்துவதில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பெருந்தோட்டத்துறைச் சிறார்களில் 10 தொடக்கம் 19 வயதிற்குட்பட்டோரில் 77.6 சதவீதமானோர் ஏதோ ஒரு வகையில் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்களாயுள்ளனர். இது ஆண்பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் பெண்பிள்ளைகளில் உயர்வாக காணப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வயதுக்கிடைக்கப்பட்டவர்களில் கிராமத்துறையில் தொழிலில் ஈடுபடும் சிறுவர்களின் தொகையை காட்டிலும் பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் இருமடங்காகக் காணப்படுகின்றனர். கல்வியில் ஏற்படும் பின்னடைவு, குடும்பநிலை என்பனவே இவர்கள் தொழிற்துறையில் ஈடுபடுவதனை தூண்டுவனவாயுள்ளன. பெரும்பாலான சிறுவர்கள் தமது விருப்பத்தின் பேரிலன்றி பெற்றோர்களின் கட்டாயத்தின் பேரிலேயே தொழிற்துறையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். தொழிலில் ஈடுபடும் 15 வயதிற்கு மேற்பட்டோரில் பெரும்பாலானோர் பெருந்தோட்டத்துறையில் தற்காலிக தொழிலாளர்களாக தொழில் புரிகின்றனர். அத்தோடு 10 வயதிற்கு மேற்பட்டோரில் கணிசமான பிரிவினர் நகரத்துறையில் வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவும், கடை அல்லது சிற்றுண்டிச்சாலை சிப்பந்திகளாகவும், ஆடுமாடு வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும், பல்துறைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தர்களின் வீட்டுவேலைக்காரர்களாகவும், கள்ளச் சாராய தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். அது மட்டுமன்றி நகரங்களில் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் குடும்ப அங்கத்தினருடன் இணைந்தோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ பிச்சையெடுப்பவர்களாகவும் இருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொழிற்துறையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட 10-14 வயதிற்குட்பட்ட தொழில்புரியும் சிறுவர்களில் 34. 2 சதவீதத்தினர் குடும்ப ஊழியர்களாகவும், 35.7 சதவீதத்தினர் நிரந்தரமற்ற கூலித்தொழிலாளர்களாகவும், 17.4 சதவீதத்தினர் நிரந்தர கூலித் தொழிலாளர்களாகவும் தொழில் புரிகின்றனர். 15 வயதிற்கும் 19 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட வயதுப்பிரிவில் தொழில் புரியும் சிறுவர்களில் 55. 7 சதவீதத்தினர் நிரந்தர கூலித் தொழிலாளர்களாகவும் 39. 8 சதவீதத்தினர் நிரந்தரமற்ற கூலித் தொழிலாளர்களாகவும், 4.1 சதவீதத்தினர் குடும்ப ஊழியர்களாகவும் விளங்குகின்றனர்.

அத்தோடு பெருந்தோட்டத்துறையில் மொத்த ஊழியப்படையில் 10 வயதிற்கும் 19 வயதிற்குமிடைப்பட்டோர் 10. 5 சதவீதத்தினராவர். பெருந்தோட்டத்துறைக்கு வெளியே கடைச்சிப்பந்திகளாகவும்; உணவு சிற்றுண்டிச்சாலை என்பவற்றில் சிப்பந்திகளாகவும் தொழிற்புரியும் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்தோரில் 31. 8 சதவீதத்தினர் இதே வயதுப்பிரிவைச் சார்ந்த சிறுவர்களாவர்.

மேலே ஆராயப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் பெருந்தோட்டத்துறைச் சிறார்கள் ஊழியப்படையில் உயர்ந்தளவு பங்குக் கொண்டுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டுவதோடு கல்விகற்க வேண்டிய வயதில் தொழிலில் ஈடுபடுவதானது, இச்சமூகத்தைச் சார்ந்தோர் தொடர்ந்தும் இத்தகைய கூலித் தொழிலாளர்களாக குறைவான வேதனமடத்தில் வறுமைப் பிடிக்குள் சிக்குண்டு நிதர்சனமற்ற எதிர்காலத்தை காலங்காலமாக எதிர்நோக்கி வந்துள்ளமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

இத்தகையதொரு நிலைமை ஏற்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் அடிப்படையாக இருந்து வருகின்றன. குடும்பச் சூழலில் காணப்படும் பிரச்சனைகளும், அத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பொருளாதார கஷ்டங்களும் கணிசமான அளவு சிறுவர்களை வீதி வாழ்க்கைக்கும், நிதர்சனமற்ற எதிர்காலத்திற்கும் இட்டுச் செல்கின்றது. பெருந்தோட்டத்துறையில் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் மிகக்குறைந்த வருமானம் பெற்றுத்தரும் தொழிலாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அதனால் குடும்பத்திற்கும் வருமானம் தேடும் தொழில்களில் சிறுவர்கள் ஈடுபடுவதற்கு பெற்றோர் தூண்டுதல் அளிக்கின்றனர். இச்சிறார்கள் முறைசார் கல்வியைப் பெற்றிராததும்; தோட்டத்தொழில்துறையில் ஈடுபடுத்த வாய்ப்பாக அமைந்திருப்பதுவும்; வீட்டு வேலைக்காரர்களாக அமைத்துக் கொள்ளும் பட்சத்தில், குறைந்த சம்பளத்துடன் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும், எவ்வேலையையும் சளைக்காது ஆற்றக் கூடியவர்களாகவும், பெற்றோரின் தலையீடு அற்றவர்களாகவும் இச்சிறுவர்கள் வேலையாற்றுவர் என்ற வெளியாரின் மனப்பாங்கும்; மற்றவரின் எடுபிடி வேலைக்காரர்களாக வேலை செய்வதை இழிவாக கருதாத தன்மையும்; தொடர்ந்தும் அடிமை வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்பட்ட சூழ்நிலையும், மேம்பாடற்ற குடும்ப, சமூக சூழலும் இவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்ற காரணிகளாகும்.

போஷாக்கின்மை, நோய்தாக்கம், சிசு மரணம் என்பனவும் பெருந்தோட்டத்துறை சிறார்கள் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனைகளாகும். மோசமான சுகாதார நிலைமை; அசுத்தமான நீர், மலசலகூட வசதியின்மை, நிறையற்ற உணவு, காற்றோட்டமற்ற குடியிருப்பு என்பன நோய்த்தாக்கத்திற்கு தூண்டுதல் அளிக்கின்றன. 19 வயதிற்கு குறைவான பெருந்தோட்ட சிறுவர்களில் 30.8 சதவீதத்தினர் நோய்களின் தாக்கத்திற்குட்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். ஏனைய துறைச்சார்ந்த சிறுவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற வாய்ப்புகள் போல அனைத்து வசதிகளும் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த சிறுவர்களும் முழு அளவில் கிடைக்கும் வரையில் இச்சிறுவர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் தீருமென எதிர்பார்க்க முடியாதுள்ளது.

பெருந்தோட்டத்துறையின் எதிர்கால சமூகமேம்பாடு தொடர்பாக பல்துறைச் சார்ந்தோரும் அக்கறையுடன் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் இக்காலக் கட்டத்தில், எதிர்பார்க்கும் இலக்கானது இன்றைய சிறுவர்களின் நலன் விருத்திலேயே தங்கியுள்ளது என்பதனை கருத்திற்கொண்டு செயற்படுவது அவசியமாகும். இது தொடர்பாக பொது மக்களின் கவனத்தையும் விழிப்புணர்வையும் தூண்டுவது மிக அவசியமானதாகும். இதற்காக ஆங்காங்கே ஓரிரு முயற்சிகள் உள்நாட்டு தொண்டர் ஸ்தாபனங்களாலும், வெளிநாட்டு தொண்டர் முகவர் அமைப்புகளினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. யூனிசெப், சீடா போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களும் ஓரளவு தமது முயற்சிகளை ஆற்றி வருகின்றன. ஆயினும் எவரும் இச்சிறுவர் பிரச்சினையில் அதிக அக்கறை காட்டியதாக தெரியவில்லை. பெருந்தோட்டத்துறையில் நிலவும் வறுமையே சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை போசித்து வந்துள்ளது என்பது தெளிவு. எனவே சிறுவர் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண வேண்டுமானால், முதலில் வறுமையை ஒழிப்பது அவசியமானதொன்றாகும். அத்தோடு சமூகவிழிப்புணர்வும் அரசியல் அர்ப்பணிப்பும் அத்தியாவசியமானதாகும். பெற்றோரும், வளர்ந்தோரும் பிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்தி சுரண்டுவதனை தடுக்கும் பொருட்டு வேலைக்கமர்த்தல் மற்றும் கல்வி தொடர்பான சட்டங்கள் மேலும் பலப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். சிறுவர் உழைப்பு குறித்த தற்போதைய சட்டங்கள் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் காலணித்துவப் பாணியில் வடிவமைக்கப்பட்ட காலாவதியான சட்டங்களாகும். இந்த சட்ட

வாக்கங்களில் காணப்படுபு சொற்பிரயோகங்களும் தொழில் வகைகளும் இன்றைய நிலைக்கு பொருந்தக்கூடியவொன்றல்ல. அண்மைக் கால சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களை கவனத்தில் எடுத்து அவற்றிற்கு இசைவான முறையில் புதிய சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக இலவச கல்வியின் அனுசூலம் பெருந்தோட்டத்துறைச் சிறுவர்களையும் சென்றடையும் வகையில் அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். கல்வியில் பின்தங்கிய பகுதிகளை இனங்கண்டு கொள்வதும், அதற்கான காரணங்களை தெளிவாக்கிக் கொள்வதும், பாடசாலை நுழைவினை அதிகரிக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்வதும், பாடசாலை செல்லாத பிள்ளைகளுக்கு முறைசாராகல்வியை வழங்குவதும், கல்வியை இடைநிறுத்தி பாடசாலையைவிட்டு வெளியேறுவதனை இல்லாது செய்வதும், உயர் கல்வி தொடர்பான ஆர்வத்தை வளர்ப்பதுவும் இன்றைய பெருந்தோட்ட சமூகத்தின் தேவைகளாகும். இவை சாத்தியப்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் ஒழிக்கப்படுவதும் சாத்தியமாகும். இது சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை குறைப்பதற்கு மட்டுமன்றி சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வகளை குறைக்க வழிகோலுவதோடு, தேசிய மட்டத்தில் எழுத்தறிவு விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கும் எதிர்காலச் சமூகமேம்பாட்டிற்கும் பங்களிப்புச் செய்யும்.

“தமது நலனுக்காக நதிகளை திரட்டிக் கொள்ளும் ஆற்றலோ, திட்டங்களை தீட்டி செயற்படும் திறமையோ இச்சிறுவர்களிடம் இல்லை”. எனவே, இது வளர்ந்தோராகிய நம்முன் இருக்கும் பணியாகும்.

நிலைப்பாடு

அந்தக் கறுத்ததான ஜனநாயக இடுக்கில் ஒரு சடலம் ;

பெண் சடலம்
கண்ணீர் வழிந்த அடையாளமாய் இரண்டு கன்னங்களிலும் கறுப்பு வரிகள்.

ஒரு நாய் ; ஒரு மனிதன் இரண்டு பேருமே கவனியாது கடந்து போயினார்

நகர சத்தியான ஆண் வந்தான். கைகளில் உறைகளைப் பொருத்தினான் சடலத்தின், கால்களைப் பற்றி இழுத்து “குப்பை” வண்டியில் திணித்தான்.

ஒரு பகிரங்க அறிவித்தல் “நாளை உலக பெண்களுக்கான உரிமைகள் தினம் - - - - - ? - - - ?” கவனிப்பு

அக்குறணை
இளைய அப்துல்லாஹ்.

காலத்தீயும் கருகும் கவிதைகளும் - சு. முரளிதரன் -

காலியான கூடையை சுமந்து விடியலின் மௌனத்தைக் கிழித்தப்போகும் உன் பாதையெங்கும் - நேற்றுக் கூடைக்குள் எஞ்சிய தளிர்களால் நாசிக் குருவியை உயிர்க்கும் ரகசியம் புதையும் காற்றுக்குள் !

★★★★

உச்சிக் கிரணங்களை உரசி உரசி எத்தனைக் காலங்கள் பச்சை மலையம்மா தலைக்கு பேன் பார்த்தபடி நீளும்

★★★★

கருப்பந்தைல மரங்களின் கரங்களால் விரிந்த நிழலுள் துயிலும் தேயிலைச் செடிகள் - மழையின் பாரம் தாங்காது துளித்துளியாய் அழுது வடியும் - நீயோ மனசு மட்டும் 'நனைஞ்சு போவாமல்' உயிர்த்திருக்கும் நாட்கள் யாவிலும் மலைச் சரிவுகள் தோறும் கவிதைகள் எழுதி எழுதியிருக்க அதை கருக்கிக் கொண்டிருக்கும் - தேசம் உனதாச்சு எனச் சொல்லியபடி

தூதடவென்று கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டு கோபால் விழித்துக் கொண்டான். சிம்னி விளக்கின் சிறிய வெளிச்சத்தில் உழைப்பினால் ஓய்ந்து போய் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனைவியின் ஒதுங்கியிருந்த ஆடையைச் சரியாக்கி விட்டுக் கதவைத் திறந்தான்.

உலகத்தை விழுங்கிவிட்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்தது இருட்டு. கண்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை.

“ஏம்பா தோட்டத்துக்கு விருந்தாளியாக வந்திருக்காங்க நாலு மணிக்கே எந்திரிச்சி வெண்ணி வெச்சி சமைய வேலைய ஆரம்பிக்கணுமின்னு சொல்லியிருந்தேனில்லே”

“எப்படியோ தூங்கிட்டேன்யா இப்ப மணி என்னாச்சிய்யா”

“நாலறைய ஆச்சி. மளமளன்னு வேலையப்பாருவா. அவங்க போறவரைக்கும் நீதான் அவங்களை நல்லா கவனிக்கணும்”

எஸ்டேட் ஏஜெண்ட் பேட்ரிவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் ஜாகைக்குப் போய் விட்டார்.

முகம் கழுவி துடைத்துக் கொண்டு மள்ளரை எடுத்து தலையில் கட்டிக் கொண்டு வெளியில் வந்தான். குளிர் சாட்டையடிபையப் போல் தாக்கியது.

வெந்நீர்ப் பறையைத் திறந்து பெரிய வாளியை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினான். கண் தெரியாத இருட்டில் கவனமாக கால் வைத்தான். தண்ணீர் ஐஸாக உறைத்தது. ட்ரம்பை நிரப்பிவிட்டு அடுப்பைப் பற்ற வைத்தான். புகை கண்களில் எரிச்சல் ஊட்டியது. மூச்சுவிட முடியவில்லை. ஊதி ஊதி நன்றாகப் பற்றியதும் சமயலறையைத் திறந்து பாத்திரங்களைக் கழுவி சமையல் வேலையைத் துவக்கினான்.

மே போட்டு ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு சில டம்ளர்களையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். விழுங்கியதை மெல்லத் துப்பிக் கொண்டு இருந்தது இருட்டு. ஆனாலும் மஞ்சு விலகாததால் மலையோ வனங்களோ தெரியவில்லை.

விடிந்து விட்டது என்பதை உணர்ந்த மணிக்குருவி ‘கிய்ய கிய்ய’ என்று அருமையான இசையை தந்து கொண்டிருந்தது.

மரங்களில் தாவி ஓடும் கருமந்திகள் ‘குக்கும் குக்கும்’ என்று குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

கோபால் ஆபிஸ் ஜாகைக் கதவைத் தட்டினான். ஏஜெண்ட் கதவைத் திறந்தார்.

“மே போட்டு கொண்டாந்திருக்கேன் ஐயா”.

கவனிப்பு

அவர் மற்றவர்களை எழுப்பினார். எல்லோருக்கும் அவன் டையைக் கொடுத்தான்

“மே நல்லாருக்கே இன்னொரு டம்ளர் ஊத்துப்பா”.

அவன் இருக்கும் டையை அனைவர்க்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தான். தனக்காக மறுபடியும் மே போட நேரமாகுமே என்று நினைத்து பாத்திரத்தைக் கழுவி வைத்தான்.

“ஏஜெண்ட் குழலாதி தொழிலாளர்கள் வந்ததும் அவர்களைப் பிரித்து ஏலக்காய் எடுப்பதற்கும், கள் எடுப்பதற்குமாக தோட்ட வேலைகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

கொ.மா. கோதண்டம்

தோட்டத்தைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்த உரிமையாளரின் உறவினர்கள் மே குடித்து முடிந்ததும் ஜாகைக்கு முன்னால் வந்து அமர்ந்து ஆளுக்கொரு சிகரட்களை பற்றவைத்து ஊதிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களோடு வந்திருந்த சாமியார் நாராயண சாமிமட்டும் உள்ளே தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தார்.

வெய்யில் ஏறத் தொடங்கியதும் மஞ்சு மூட்டம் விலகியது. சுற்றிலும் உள்ள மலைத் தொடர்கள் பலவிதமான பச்சை வண்ணங்க

ளுடன் அழகினை அள்ளி வீசிக் கொண்டிருந்தன.

கோபால் மென்மையான கல்லால் விழுதுகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்து கொடுத்து,

“ஐயா, பல் தேய்ச்சுட்டு எல்லாரும் குளிக்க வரலாம். வெண்ணி தயாராயிடிச்சி நீங்க வரதுக்குள்ளே டிபனும் தயாராயிடும்” சொல்லிவிட்டு சமையல் வேலையை கவனிக்கச் சென்றுவிட்டான்.

ஜாகையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் அன்னாசி, ஆரஞ்சு, கொய்யா எல்லாவற்றிலும் பழங்கள் பழுத்திருந்ததால் பழவாசனை கடுகமவென்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. முட்டைக்கோஸ், பால், சேம்பு, வாழை, பட்டாணி இவைகளோடு பலவித பூச்செடிகளும் கண்ணுக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டிருந்தன. வேலிகளில் காட்டுக் கொடிகளில் தாட்டுப் பொட்டான் பழங்களும் கொட்டலாம் பழங்களும் கொத்துக் கொத்தாகப் பழுத்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

அவர்கள் டிபன் முடித்துக் கொண்டிருந்தனர். “சாம்பார் அருமையா வச்சிருக்கெயே. இன்னும் கொஞ்சம் ஊத்துப்பா”.

“இட்லி பூப்போல இருக்கே இன்னும் ரெண்டு வையி”. அவர்கள் டிபன் முடித்து எழுந்தனர்.

ஏஜெண்ட் இவனிடம் வந்து கேட்டார். “என்ன உனக்கு இட்லி இருக்குல்லே”

“ஒன்னு தான் இருக்குங்க”

“சாம்பார்”

“சட்னி கூட இல்லீங்க”

“அப்ப மறுபடியும் தயார் பண்ணணுமா”

“இல்லீங்க நேரமாயிடும். கிராம்பு மரங்களுக்கு தண்ணியெடுத்து ஊத்தணும் ஏலப் பேடுகளுக்கு தண்ணி தெளிக்கணும். அப்புறம் மதியம் சாப்பாட்டுக்கு தயார் பண்ணணும். நான் ரெண்டு கொட்டலாம் பழம் பறிச்சி வாயில போட்டு கிட்டு வேலக்கி போறேன்”. அவன் போய் விட்டான்.

அவர்கள் தோட்டத்தை சுற்றிப் பார்க்கக் கிளம்பினர். உயர்ந்து அடர்ந்த

மரங்கள் பந்தல் விரித்து நிழல் தந்து கொண்டிருக்க ஏலச்செடிகள் காற்றில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. வல்லிகளில் சீப்பு சீப்பாக ஏலக்காய் காய்ந்திருந்தது. பச்சை பால் பாய்ண்ட் பேனாக்களைப் போல சுற்றிலும் புதிய சிம்புகள் முளைத்திருந்தன. குங்கிலிய மரங்களில் பால் வடிந்து குங்கிலியம் திட்டு திட்டாக வடிந்திருந்தது. அதிக மழையால் மரங்களில் பாசி படர்ந்து அதுவே ஒரு தாவரமாக அடர்ந்திருந்தது.

காட்டு மிளகுக் கொடிகளில் மரங்களில் அடர்த்தியாக சுற்றிப் படர்ந்து மறைத்துக் கொண்டிருந்தன.

கால்களில் ஏறிய அட்டைப்புழுக்களை அவர்கள் பிடித்து எறிந்ததும் கடித்த இடத்தில் இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அருவருப்பு அடைந்தனர்.

“சுற்றிப் பாதத்து போதும் கீழே இறங்குவோம்”

“என்னப்பா இளங்கோ கொசுவுக்கு பயந்து கோட்டையை விட்டு ஒடுக கதையாட்டம் இருக்கே அட்டைக்குப் பயந்து எறங்கணும்ங்குறயே”

“ஆமா குருசாமி மாமா அட்டை கடிச்சது இருக்கட்டும். பாக்கவே அசிங்கமா இல்லே இருக்கு..... ச்சீச்சீ”

“எந்த உசுப்பிராணியவும் அருவருப்பா நெனக்கக் கூடாது” நாராயணசாமிகள் கூறியதும் அவர்கள் பேசாமல் நடந்தனர்.

மலையின் உச்சிக்குச் சென்றதும் ஒரு பாறையில் ஏறிப் பார்த்தனர். மேற்குத் திசையில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் மலைத்தொடர்கள் அழகாகக் காட்சி யளித்தன.

அவர்கள் இறங்கி ஜாகைக்கு வரும் பொழுது மணி இரண்டை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. கோபால் சமையல் முடித்து பரிமாறத் துவங்கினான். அவர்கள் திருப்தியாய்ச் சாப்பிட்டு முடிந்தனர்.

ஒரு படி அரிசி சமைத்தும் சாப்பாடு மிஞ்சவில்லையாதலால் அவன் அவசர அவசரமாக டீ மட்டும் தயார் செய்து குடித்தான்.

சுமைகாரர்கள் சுமைகளை இறக்கி விட்டு மலையேற நடந்து வந்து அலுப்பில் சிறிது ஓய்வாக அமர்ந்தனர். கோபால் டீ போட்டு கொடுத்ததும் ஏஜெண்ட் வந்து

பாதைத் தடைகளை விசாரித்தார்.

“கெடாவிழுந்தான் அருவிப் பக்கம் முப்பது நாப்பது யானைக் கூட்டம் இருந்ததுய்யா. முள்ளுச் செடிகளை ஒடிச்சி பாதையெல்லாம் போட்டுருக்கு. எங்கயும் தண்ணிகூட இருந்து குடிக்க முடியல்ல. உசுர கையில் பிடிச்சிட்டு ஓடியாந்தோம். ஓடலெல்லாம் முள்ளுக்காடு கீச்சி சிராய்ப்பு களப்பாருங்க” அவர்கள் தங்கள் உடலில் காயம் பட்ட பகுதிகளைக் காட்டினர்.

“போன மாசம் கோபாலு கதைத் தெரியுமில்லே” என்று கூறிய ஏஜெண்ட் நடந்ததை சொல்லத் துவங்கினார். வேதனையிலும் அவர்கள் சிரித்தனர். கோபாலுக்கு அந்தச் சிரிப்பினாலே அந்தச் சம்பவம் நினைவுக்கு வந்தது.

அவனும் அவன் மனைவியும் ஊருக்குப் போவதற்காக இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அடர்ந்த வனத்தின் ஒற்றையடிப் பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தனர். ஒரு திருப்பத்தில் பெரிய ஒற்றைக் கொம்பன் யானை நின்று கொண்டிருந்தது.

யானைக் கண்டதும் இவர்கள் பின்னால் ஓடத் தொடங்கினர். யானையும் இவர்களைப் பார்த்து வர ஆரம்பித்தது.

ஆத்திரத்தில் ஆளுக்கொரு பக்கம் வனத்திற்குள் புகுந்து ஓடினர். யானையின் அலறல் சத்தத்தைக் கேட்டதும் ஒரு ஆழமான பள்ளத்தில் புகுந்து விட்டான் அவன். மரக்கிளை குத்தி நெற்றியில் காயம், சிறிது நேரம் கழித்து மெல்ல ஏறி மேலே வந்தான்.

ஒரே அமைதி. யானையையும் காணவில்லை. மனைவியையும் காணவில்லை. அவனுக்கு ஒரே திகிலாய்ப்போய் விட்டது. அவளை யானை கொன்றிருக்குமோ?

“லோகு” என்று பலங்கொண்ட மட்டும் சுத்தினான். பதிலில்லை. யானை இருக்கும் நேரத்தில் ஒற்றையாக தேடவும் முடியாது அவன் ஓட்டமும் நடையுமாக இறங்கி புத்தாருக்குச் சென்று சில ஆட்களைத் திரட்டினான்.

“என் மனைவியை யானை மிதித்துக் கொண்டு போட்டது. அவள் உடலை தேடி

கண்டுபிடிக்க வேண்டும், கூட வந்து உதவி செய்யுங்கள்” எனச் சொல்லி அழைத்துக் கொண்டுவந்து எல்லா இடமும் தேடத் துவங்கினான். இரண்டு மணிநேரம் ஆகியும் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் திரும்பினார்கள்.

ஒரு வளைவில் எதிரே பத்துப் பன்னிரெண்டுபேர் வந்து கொண்டிருந்தனர். யார் இவர்கள், புதிதாகத் தெரிகிறதே. இந்த நேரத்தில் வனத்திற்கு எதற்காக வருகிறார்கள்?

குழம்பிக் கொண்டே அவர்கள் அருகில் வந்து விட்டான். “அத்தான்” என்றவாறே ஓடிவந்து அவன் மனைவி அவனைக் கட்டிக்கொண்டான்.

நடந்தது இது தான். யானைக்குப் பயந்து வனத்திற்குள் ஓடியவன் சுற்றிச்சுற்றி வந்து பாதை தெரியாமல் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு கிராமத்திற்கு சென்று.

“என் வீட்டுக் காரரை யானை கொன்றுவிட்டது தேட வாருங்கள்” என்று பலரை அழைத்துக் கொண்டு வனத்தில் புகுந்து தேடலானார்கள்.

இரண்டு குழுக்களும் சந்தித்துக் கொண்டன.

“நல்ல புருசன் பொஞ்சாதிப்பா ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து எங்களை இப்படி அலக்கலச்சிட்டேகளை” என்று அவர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கூறியதும் இருவரும் அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு ஊருக்குச் சென்றனர்.

வேலை முடிந்து திரும்பி வரும் தொழிலாளர்களின் பேச்சுச் சத்தத்தைக் கேட்டதும் தான் கோபால் சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டான்.

திடீரென்று ஏதோ ஒரு பிராணி ஜாகைக்கு முன்னே ஓடியது. “ஏசுருமானு ஓடுதுப்பா வெரட்டிப் பிடிங்கப்பா” என்று ஏஜெண்ட் சத்தம் போட்டதும் தொழிலாளர்கள் கம்புகளை எடுத்துக் கொண்டு அதன் பின்னால் ஓடினார்கள்.

அது அவர்களுக்கு போக்குக் காட்டிவிட்டு எங்கேயோ மறைந்து விட்டது. அவர்கள் திரும்பி வந்தனர்.

ஒருவன் ஓடிச் சென்று பக்கத்துத் தோட்ட நாய் ஒன்றை அழைத்து வந்து அந்த இடத்தில் விட்டான். சருகுமான் ஓடியபாதை வழியே மோப்பம் பிடித்தவாறே நாய் ஓடியது.

சிறிது தூரத்தில் அதன் குலைப்புச் சத்தம் கேட்டதும் கம்புகளுடன் அவர்கள் ஓடினர். ஒரு சின்ன கல்வளைக்கு முன் நாய் நின்று சத்தம் கொடுக்க வளைக்குள் கம்புகளால் இடித்து இறந்த மாணை தூக்கிக் கொண்டு வந்தனர்.

சிறிய மான் குட்டி போலவும் முகம் முயலைப்போகவும் இருந்தது அது. அவர்கள் அதனை அறுத்து கறியாக்க கொண்டு சென்றனர்.

ஏஜெண்ட் கோபாலை அழைத்தார்.

“முட்டைக்கோசுக்கும் பட்டாணிக்கும் தண்ணியெடுத்து ஊத்திட்டு கறி வந்ததும் கொஞ்சம் நல்லா சமைச்சி வையி”

“சரிங்க” என்று வாளியைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினான். பசி அவனுக்கு வயிற்றைக் கிள்ளியது. காலையிலிருந்து ஒரே டீயோடு மட்டுமே இருக்கிறான். முதலாளி வீட்டு விருந்தினர்களை கவனிக்கும் உற்சாகத்தில் இவன் சாப்பிட்டானா என்று கூட ஏஜெண்ட் பார்க்கவில்லையே என்று வருத்தமாகக் கூட இருந்தது.

வெறும் வயிற்றின் அசதி அவனைத் தள்ளியது. பாறையைப் பிடித்துக் கொண்டு சமாளித்து வாளியில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஊற்றினான். தொழிலாளர்கள் வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டு வந்தனர் “அய்யனார் சாமியை கும்பிட்டுவிட்டு வருவோம்” என்று ஏஜெண்ட் எல்லாரையும் அழைத்தார்.

தோட்டத்தில் சரியாக மழை இல்லை என்பதால் நாராயண சாமியாரை மழை வருவிக்கத்தான் நண்பர்களுடன் முதலாளி தோட்டத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

சாமிக்குத் தேங்காய் உடைத்து சாமியாரை மழைக்கு ஒரு பாட்டுப் பாட சொன்னார்கள்.

அவர் ‘வருண பகவானே’ என்று இழுத்து அரையும் குறையுமாக ஒரு பாட்டைப் பாடினார்.

வானத்தில் மேகம் கூடியது. ‘டமடம’ வென்று இடி இடித்தது. எல்லாரும் நாராயணசாமியாரை வணங்கினார்கள். திடீரென்று ஓ..... வென்று ஒரு பேய்க் காற்று அடித்தது. மேகங்கள் கலைந்தன.

எல்லோர் முகத்திலும் ஒரு ஏமாற்றம்.

“என்ன சாமி ஏமாத்திப் போடிச்சி மழை” என்றார் ஒருவர். அவர் உடனே திந்திங் கென்று குதித்து சாமியாகத் தொடங்கினார்.

எல்லோருக்கும் விபூதி கொடுத்தார்.

“மான் குட்டி மாமிசத்தை எனக்குப் படைக்காமெ எச்சில் படுத்திட்டா எப்படிடா மழை பெய்யவெப்பேன். சாமியார் கூறியதும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

“யாருப்பா மாமிசத்தை சாப்பிட்டா” ஒருவர் கேட்டார். எல்லாரும் கோபாலைப் பார்த்தனர்.

“என்னப்பா ருசிகிசி பாத்தியா” ஏஜெண்ட் கேட்டார்.

“இன்னும் வேகவே இல்லீங்களே” என்றான் அவன்.

“காலையிலேர்ந்து பசியோடு இருந்தும் இதுவேறெ கெட்டபேரு” என்று நினைத்தால் அழுகையாய் வந்தது.

அவர்கள் ஜாகைக்கு முன்னால் வந்தனர். விருந்தினர்கள் நான்காலிகளில் அமர்ந்தனர். தொழிலாளர்கள் கீழே உட்கார்ந்தனர். ஒருவன் பாணவாயில் பாலீதின் பேப்பரை நன்றாகக் கட்டிக் கொண்டு மேளம் அடித்தான். தொழிலாளர்கள் தாளம் போட்டனர். சிறுவர்கள் குதித்து ஆடினர்.

“யாருக்காவது தெம்மாங்கு பாட்டு பாடத் தெரிஞ்சா பாடுங்களைன்” என்றார் விருந்தாளிகளுள் ஒருவர்.

யாரும் பாடுவதாகக் காணோம்.

“கோபாலு. ஓம்பொஞ்சாதி பாடுவாளே வரச்சொல்லேன்” என்றார் ஏஜெண்ட்.

அன்னியர்கள் முன்னே அவளை வரவழைக்க அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. ஆனாலும் ஏஜெண்ட் சொல்லி விட்டாரே. காலையிலிருந்தே அவன் வீட்டுப்பக்கம் போகவில்லை. அவன் பாவம் நம்ம விருந்தாளிக்கு சமையல் செய்யும்போது நன்றாக சாப்பிட்டு இருப்பார் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பார். நமக்கு சாப்பாடு இல்லாமல் போனது அவளுக்குத் தெரியாது. அவளும் தனக்கு மட்டுமே சமைத்திருப்பார்.

“லோகு இங்க வாம்மா” உரக்க அழைத்தான்.

“என்னங்க.....” என்றவாறே அவள் வந்தாள்.

“ஒரு பாட்டு பாடுத்தா..... மொதலாளி மாருக கேக்கணுமாம்”

“எனக்குப் பாடத் தெரியாதே”

“சும்மா பாடுன்னா”

தோட்டத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களிலேயே அவள்தான் மிக அழகாக இருந்தாள்.

அவர்கள் கண்கள் அவள் உடலை மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. அவனுக்கு சங்கடமாக இருந்தது.

“சரிசரி பாடிட்டு போ...” என்றதும் அவள் மெல்லிய குரலில் பாடத் தொடங்கினாள்.

“குங்குமத்தை வச்சிக்கிட்டு கோவிலுக்கு போகயிலே குறுக்க வந்தவன் பார்த்த பார்வை குங்குமமும் குலைஞ்சு போச்சே”

பாடி முடிந்ததும் அவள் ஓடி விட்டாள்.

நாம் அவளைப் பார்த்ததை பாட்டிலேயே சுட்டிக்காட்டி விட்டு போய் விட்டாளே என்று நினைத்தாலும் சமாளித்துக்கொண்டு “பாட்டு ரொம்ப நல்லாயிருக்கே”. அவர்கள் பாராட்டினார்கள்.

மாமிசமும் பழங்களும் பாட்டில் விஸ்கியும் அவர்களுக்குப் பரிமாறப்பட்டன.

“மழை எப்பப் பேயும் சாமி என்றார் ஏஜெண்ட்.”

“இன்னைக்கு ராத்திரி கொட்டப் போவது பாருங்க” என்றார் சாமியார்.

“சரி கோபாலு நேரமாச்சி போயி படுத்துட்டு காலையில வெள்ளன் எந்திரிச்சி சமையலுக்கு வந்துடு” ஏஜெண்ட் கூறினார்.

அவன் பசியால் தள்ளாடிக் கொண்டே வீட்டுக்குப் போனான். “வீட்டிலாவது ஏதேனும் மிச்சமிருக்குமா? நம்மள கவனிக்கத்தான் அவ இருக்காளா பாப்போம்”

வீட்டின் கதவை தடதடவென்று தட்டலானான்.

உருவ இலக்கியத்தில் இப்பாலுக்கும் பின் மாபெரும் கவிஞராய் மலர்ந்த ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ் அரபு மொழியிலும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு நவகவிதை நாயகனாக விளங்கிய ஃபைஸ் உருவ உத்திகளில் பரிசோதனை புரியாமல், உப்புசப்பற்றுப்போன பழைய உருவகங்களுக்குப் புது அர்த்தங்கள் கற்பித்து உருதுக்கவிதைக்குப் புதுப்பரிமாணம் பாய்ச்சியவராவார்.

ஃபைஸின் தாய்மொழி பஞ்சாபி, பஞ்சாபி மொழியில் அவர் எழுதிய சிலவற்றுள் ஒன்றான "சந்திப்பு" அவரது சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவது.

காதலிக்குக் கூறுவதாக இக்கவிதை அமைந்துள்ள இப்பஞ்சாபிக் கவிதை, ராவல்பிண்டி சதிவழக்கில் மாட்டப்பட்டு ஃபைஸ் சிறைவாசம் அனுபவித்தபோது லாஹூர் சிறையில் பிறந்ததாகும்.

வேதனைத் துயர் மண்டிய இரவு இக்கவிதையில் ஓர் விருட்சமாய் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. கவிதையில் மேலோங்கி நிற்கும் இவ்விருட்சம் இருளினதும், துயரினதும் குறியீடாகும். கவிதை உச்சத்தையடையும்போது நாளைய நம்பிக்கையைத் தருவதாகவும், நலமான முடிவை எதிர்வு கூறுவதாகவும் பரிணாமம் பெறுகிறது இவ்விருட்சம்.

சந்திப்பு

மூலம் : ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ்

ஆங்கில வழி தமிழில் : பண்ணாமத்துக் கவிராயர்.

வ்வேதனையின் விருட்சம்
இவ்விரவு.

எம்மிருவரை விட அற்புதம் வாய்ந்தது -

தீபமேந்திய நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் பல
இதன் கிளைகளில்
சிக்கித் தவித்தமையால்,

நூற்றுக் கணக்கான நிலவுகள்
இதன் நிழலில்
ஒளிவடித்து அழுது தீர்த்தமையால்
மிகவும்
அலங்காரந் தான் இது.

ஆயினும் -

இம்மர முதிர்த்த
மஞ்சள் இலைக் கணங்கள் சில
உன் குழலில் சிக்கி
ரோஜா நிறம் பெற்றுள்ளன.

விருட்சப் பனித்திவலைகளிலிருந்து
சொட்டிய மௌனத் துளிகள் சில

உன் இமைகளில்
வைரங்களாய் இழைந்துள்ளன.

அடரிருள் எனினும்
கண் காணும் இரத்தக் கறை படிந்த
கண்ணீர் ஓடை என் குரல்.
இதன் நிழல்களில் மின்னும்
பொன்னலை உன் பார்வை.

உன் கரங்களின்
ரோஜாக் காட்டில்
கனலும் வேதனை.

இவ்விரவின் வேதனைக்கனி
உன் பெருமூச்சால் உஷ்ண மூட்டப்படின
தீப்பொறியாய் மாறும்.

கணைகளாய் இதயங்களைத் துளைக்கும்
கருங்கிளைக் கொம்புகளிலிருந்து
அவற்றைக் கொய்துப்
போராயுதம் வடிப்போம்.

துயரப் பீடைகளின்
மனமுடைந்தோரின் விடிவு
விண்ணிலில்லை.

காலையின் தொடுவானம் - நாமிங்கே
காலூன்றிய இடத்தில்.

நம்

வேதனையின் கணற் பொறிகள் பூத்து
வைகறை ரோஜாவனமாய்
மாறியுள்ளது இங்கே தான்.

நம்

வேதனையின் கொலைக்கட்டாரிகள்
அக்கினி ஆரங்களாய்க்
கோர்க்கப்பட்டிருப்பது இங்கேதான்.

வேதனையை விட இரக்கங் கொண்ட
விசுவாசத்தின்,
கங்குலைவிட ஒளிபடைத்த
காலைப் பொழுதின்
உத்திரவாதம் -
இவ்விரவு தந்த வேதனை.

ஞானப் பிரவேசம்

மு. சிவலிங்கம்

அவன் கதையைக் கேட்டதும் கரு நாகம் தீண்டியது போல் அவன் உடலெல்லாம் விஷம் ஏறியது.

அந்த அப்பாவித் தந்தை துடித்தான். குமுறினான். சித்தம் கலங்கினான். அவனுள் கொந்தளித்த உணர்வுகள் குமிழியிட்டுச் சிதறின.

- அந்தச் சூழ் நிலையில்,

வெறும் தேயிலைச் செடியைத் தவிர வேறு உலகமே தெரியாத ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி நூறு மைல்களுக்கப்பால் வெளியே வந்து பாஷை புரியாத ஒரு சிங்கள நாட்டுக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டால் என்ன பண்ணுவான்? அவனுக்கு கையும் ஓடவில்லை; காலும் ஓடவில்லை. வெறும் ஐடமாக நின்று கொண்டிருந்த அவன் ஆத்திரம் ஆற இப்படி ஒரு வார்த்தையை மட்டும் கேட்டுத் தீர்த்தான்.

"ஏண்டா வேச மகனே! இதுக்காடா என் புள்ளைய அனுப்பி வைச்சேன்.....?"

இந்த ஆசேவமான வார்த்தையைப் புரிந்து கொள்ளாத அந்த மனிதனும் மூன்று பத்து ரூபாய் நோட்டுக்களை முனியாண்டியிடம் நீட்டினான். அதை 'சடக்' கெனப் பிடுங்கி சடக்கு நூறாய்க் கிழித்து அவன் முகத்தில் திருப்பி அடித்தான் முனியாண்டி. ஆத்திர மடைந்த அந்த ஆள் வேகமாகத் திரும்பித் தன் காரை நோக்கிச் சென்றான்.

"இன்னைக்கு என்னா நடந்தாலும் பரவாயில்லே... அவனுக்கு ஒரு அறையாவது என்கையாலே குடுக்கணும் ..." என்ற வெறியில் அந்த ஆசாமியின் பின்னால் ஓடினான் முனியாண்டி.

வண்டி பசக்கென இழுத்துப் பறந்தோடியது, முனியாண்டி வண்டி சென்று

மறையும் வரை வைத்த விழி வாங்காது பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான்.

அறியாத ஊரில்... புரியாத பாஷையில் தெரியாத மனிதரோடு சகவாசம்.

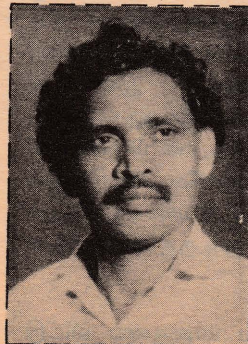
தென்னையும் பலாவும் அடர்ந்து படர்ந்து இருள் கல்விக்கிடக்கும் அந்த நாட்டுச் சூழலிருந்து, மகளைக் கூட்டிக் கொண்டு, பஸ் பிடிக்க நெடுஞ்சாலைக்கு வந்தான் முனியாண்டி கந்தாணைவரை நடந்து வந்து விட்ட அவர்களை நீர் கொழும்பிலிருந்து ஓடிவரும் கோட்டை பஸ் ஏற்றிக் கொண்டு கொழும்பை நோக்கி வந்தது.

கோட்டை புகையிரத நிலையம் தன் நெற்றியில் பதித்திருக்கும் கடிக்காரமுள்ளை ஐந்துக்கு நேரே காட்டியது.

அட்டணை கடந்து புறப்படும் பதுளை வண்டியும் நான்காம் மேடையில் காத்திருந்தது வண்டிக்குள் ஏறிய முனியாண்டி தன் மகளின் முகத்தைப் பார்க்க விரும்பாது ஜன்னலுக்கு வெளியே தலையைப்போட்டுக் கொண்டான்.

--வண்டியும் ஓடியது.

அவமானத்தை-- இழிவை-- மனித சேட்டையின் ஈனச் செயலை-- அசுத்தத்தைக் கண்ணார, மனமார விலைகொடுத்து வாங்கிச் செல்லும் தனது

மலையக சிறுகதைத் துறையில் தனித்துவ மிக்க படைப்புகளை தந்த எழுத்தாளரான மு. சிவலிங்கத்தின் "மலைகளின் மக்கள்" என்ற சிறுகதை தொகுதிக்கு சாகித்திய பரிசு கிடைத்துள்ளது. அத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள "ஞானப்பிரவேசம்" என்ற சிறுகதையே இங்கு இடம் பெறுகிறது. அறுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கிய மு. சிவலிங்கம் பத்திரிகைத் துறையில் தொழிலை ஆரம்பித்து, தற்போது தோட்டமொன்றில் கணக்காளராக பணிபுரிகிறார். நகைச்சுவையுடன் மேடைகளில் பேசும் இவர், "புதியகாற்று" திரைப்படத்திலும் நடித்துள்ளார்.

சுயபுத்திக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம், என்ற ஏக்க நினைப்புக்கு விடை காண முடியாதவனாய் சமைத்திருக்கும் அவனை வெகு வேகமாக 'உடரட்டமெனிக்கே' இழுத்துச் சென்றாள்.

"இந்த வண்டி இங்கேயே தடம் புரண்டு விடக்கூடாது...- தானும் இவளும் இப்படியே அழித்த போனாலும் ஊர் உலகத்துக்கும் ஒன்றுமே தெரியாமல் போகும்! நடந்துவிட்ட பழியை விபத்தின்மேலே போட்டு மறைத்துக் கொள்ளலாம்.."

முடியாண்டியின் மூளை கொதிக்கக் கொதிக்கச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

அவன் வாடிக்கை வைத்திருக்கும் செலவு கடை முதலாளி செய்த சிபார்சில், வீட்டு வேலைக்காரியாகத் தனது பதின்மூன்று வயது மகளை மாதச் சம்பளம் பத்து ரூபாய் 'ரேட்டோடு' ஜாளையை லிருக்கும் ஒருபணக்காரத் துரையின் பங்களாவுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தான்.

'வயசுக்கு வருவதற்கு' இந்தா... இந்தா'ன்னு இருக்கும் பொட்டைப் புள்ளைகளை இப்பிடி...அந்நிய வீடுகளுக்கு அனுப்பலாமா?" என்று அடுத்த வீட்டு பெரிய கிழவி கேட்டது கூட அவனுக்கு நெருஞ்சி முள் நெருடுவது போல வலிக்கவும் செய்தது.

பெற்ற தாய்க்கு அணைந்த அடுப்பை ஊதிவிடக் குழல் எடுத்துக் கொடுக்கக்கூட உதவ முடியாத குழந்தைகள் அந்நிய வீடுகளுக்கு அடிமைகளாக விற்கப்படுவதைப்போல 'வலும்பல் வேலை' செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். சீமாட்டிகளின் தீட்டுச்சேலை கழுவுவும் அவர்கள் கொஞ்சிக் குலாவியக் படுக்கைகளைத் தூப்புவது செய்யவும் எச்சில் கோப்பைகளைச் சுத்தஞ் செய்யவும், விடிய விடியக் கிணற்று நீர் இழுக்கவும், மாடு மேய்க்கவும் அந்தச் சிறுசுகள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

காரணம்.

'அவைகள்' அடிமைகளாய் அங்கு அனுப்பப்பட்டு சுதந்திரமாக அவர்களால் நடத்தப்படுகின்றார்கள்.

ஏழ்மை நிலையில் வாழ்பவர்கள் கூட தங்கள் வீடுகளுக்கு "கை உதவிக்கு" என்று வேலைக்காரர்கள் தேடுவது வழக்கமாகி விட்டது. இவர்களெல்லாம் மலை நாட்டுத்தொழிலாளர் குடும்பங்களைத் தேடி வருவார்கள். வேலைக்காரர்கள் என்றால் அது மலைநாட்டுத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் தான் என்ற மனநிலை எல்லோரிடமும் ஊறி இருந்தது. இலக்கியம், நாடகம், சினிமாவில் கூட வேலைக்காரப் பாத்திரம் இந்தியத் தோட்டத் தமிழராகத் தான் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலைமை உருவாகியதற்குக் காரணம் தோட்டத் தமிழர்கள் பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் இதர மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு உயர முடியாமல் இருப்பதேயாகும்.

"புள்ளை வேற வுட்டுக்குப் போனா நேரத்துக்கு நேரம் பசியாற சோறு கெடைக்கும்...தோட்டத்த வட்டு வெளியே போனா...யாரும் நல்லா இருப்பாங்க" என்ற நம்பிக்கையால் -- நப்பாசையால்தான் முனியாண்டி தன் மகளை அப்படி...வீட்டு வேலைக்காக அனுப்பி வைத்தான்.

இந்தக் குறுகிய இடைவெளி நினைப்பில் முனியாண்டி திளைத்துக் களைத்தான். இப்படி ஒரு நிலையில் 'ஊழியம்' செய்யும் தன் மகளை மூன்று வருசத்திற்கு இது மூன்றாவது தடவையாக அவன் பார்க்கப்போய் நடத்துவிட்ட நாடகம் தான் இது...

தோட்டத்து மக்கள் மாரியம்மன் விழா நடத்தப்போகிறார்கள்.

"நம்ம தோட்டத்துல திருவிழா போடப் போறாங்க...போயி மகளைக் கூட்டிக்கிட்டு வாங்க...புள்ள கண்ணுக்குள்ளே கெடக்குது" என்று 'கரைச்சல்' பண்ணிய மனைவியின் வாஞ்சையை மடியில் கட்டிக்கொண்டு கொழும்புக்குப் பயணம் செய்த முனியாண்டிக்குத்தான் இந்தக் 'கொடு வினை' காத்திருந்தது.

அவனது அனுபவ ரீதியில் பத்திரிகைகளின் செய்திகள் எப்படியெப்படியெல்லாமோ பயமுறுத்தின. "வேலைக் காரிக்கும் வீட்டுக்காரிக்கும் மோதல்..." "வேலைக்காரப் பெண் கொலை செய்யப்பட்டாள்" 'வேலைக்காரச் சிறுமி நெருப்புக்

காயங்களுடன் கிணறுக்குள் இறந்து கிடந்தாள்" இப்படியான எத்தனையோ மர்மச் சம்பவங்கள் 'பங்களா வாசிகளின் விளையாட்டுக்களில்' நடக்கின்றன? எல்லாவற்றையும் ஓடும் ரயிலுக்குள்ளேயே அசைபோட்டுக் கொண்டு செல்லும் முனியாண்டி நீண்டவொரு பெருமூச்சு விட்டான்.

"ஏழையாய்ப் பொறந்திட்டா" என்னென்ன அநியாய மெல்லாம் காத்துக் கெடக்குது பட்டினியாய்ப் போராடி நலிஞ்சாலும் மானத்தோடு வாழ்க்கூட எவ்வளவு எடைஞ்சலா இருக்கு..." அவன் மனம் வேதனையால் வெதும்பியது. "ச்சை! இனி ஒரு ஜென்மத்துக்கு இந்த மாதிரி நடந்துக்கக்கூடாது." முனியாண்டியின் ரத்த நரம்புகள் விண் விண்ணென்று தெறிந்தன. வீட்டையும் தோட்டத்தையும் அவனுக்கு வேண்டிய நாலு நல்ல மனுசாகளையும் நினைக்கும் போதெல்லாம் அவன் நெஞ்சில் நெருப்பெரிந்தது.

எந்த முகத்தோடு இன்றைக்கு இந்த நிலையில் மகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போவது என்று சஞ்சலப்பட்டு முடிவு காணத் துடிக்கும் முனியாண்டியை அதற்கு மேலும் சமக்க மறுத்தது, அட்டனுக்கு வந்து விட்ட வண்டி.

பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு இறங்கியவன், கர்ணகடுர இருளையும் பொருட்படுத்தாமல், தனக்கு நன்கு பழகிப் போன அந்தக் குறுக்குப்பாதையில் இறங்கி நடந்தான்.

--பக்கத்துத் தோட்டத்து 'பவண்டரி'யைப் பிரித்துக் காட்டும் சடை சவுக்கு மரங்கள் காற்றில் அசைந்து போயட்டம் ஆடின.

--தோட்டம் நெருங்கிவிட்டது, மாரியம்மன் கோவிலில் வெளிச்சம் தெரிந்தது. ஒலி பெருக்கி சத்தம் வாணைப்பிளந்து, கொண்டிருந்தது... இன்றைக்கு நாடகம் போடுகிறார்கள்...முனியாண்டிக்கு நெஞ்சு திக் திக் என்று அடித்துக்கொண்டது. எல்லா லயத்துச் சனங்களும் இப்போது கோவிலில்தான் இருப்பார்கள். அந்தளவுக்கு அவன் தப்பித்துக் கொண்டான். பிள்ளையை யாருக்கும் தெரியாமலேயே விட்டுக்குக் கொண்டுபோய் ஆக வேண்டியதையும் கப்பிப் பென்று முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்....

போகவேண்டிய பாதையை விட்டு விட்டு, கோவிலுக்கு மேலே போகும் சின்ன

ரோட்டைக் கடந்து மருந்துக்காரன் லயத்து நாய்களுக்கு அகப்படாமல் பிரட்டுக் களத்துக் குறுக்குப்படியில் இறங்கும்படியாகப் போய் கொல்லைப் புறத்துக் கதவைத் தட்டினான்.

கதவு திறந்தது.

வீட்டுக்குள் நுழைந்தும் நுழையாமலும் முத்தம்மா முழுக்காம இருக்கிற விசயத்தை 'ஒன்னு ரெண்டாக' மனைவியிடம் சொன்னான். பாம்பை மிதித்தவளாய் விளக்கு மாற்றைத் தூக்கிக் கொண்டு "நஞ்சைத் தின்னவளே! அவளே! இவளே என்று" அவள் குய்யோ முறையோ வென்று சுத்தி முடிவதற்குள் அவளைச் சமாதானப் படுத்தி நடந்த உண்மைகளை விளக்கமாகச் சொன்னான் முனியாண்டி.

"செலவுக்கடை மொதலாளி சொன்ன மாதிரியே அவன் ஒரு கோட்டும் சூட்டும் போட்ட தொரைதான்...கட்டிய பொம்பளையே 'சீ'ன்னு தோரத்துற அளவுக்கு அவகாலைச் சுத்திக்கிட்டு கெடக்குற ஒரு எச்சிப் பயலாம். குடிச்சுப் போட்டு ராவ ஒரு மணிக்கும் ரெண்டு மணிக்கும் வந்து கதவைத் தட்டுவானாம்....அவன் வரும் வரையும் தூங்காம காத்திருந்து கதவைத் தெற்றப்பதுதான் நம்ம புள்ளைக்கு வேலை...அந்தப் பாம்பு நம்ம புள்ளையையும் ஒரு ராத்திரி கொத்தியிருக்கிறது...கத்தியக் காட்டி...துவக்கைக் காட்டி அந்த எளிய ராஸ்கல் இப்படி நடத்து கொள்ள...புள்ளையும் உயிருக்குப் பயந்து...நெறி கெட்டுப் போச்சி...நல்ல நேரம் பார்த்து நான் போயும் வெஷத் தோடதான் திரும்பி வந்திருக்கேன்..."

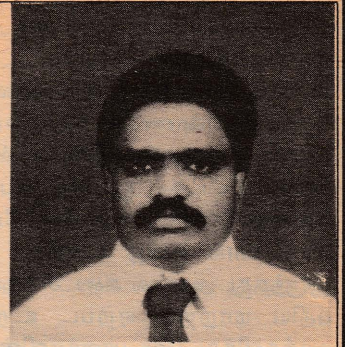
"செலவுக் கடை மொதலாளி நாசமா போக...என் புள்ளையைக் கெடுத்தவன் வூட்டுல இடி வழுக!" என்று அவன் மனைவி கதறிப் புலம்பினாள்.

"மத்தவங்கள ஏசிப் பேசி என்னா பிரயோசனம்...? நம்ம மத்தியில் அடிமைப் புத்தியும் அடிமை மனப்பான்மையும் இருக்கிறப்போ ... மத்தவங்க ஆதிக்கத் தையும் அக்கிரமத்தையும் ஒழிக்கக்கூட முடியுமா? வயித்துச் சோத்துக்காக இந்த மாதிரி ஈனத்தொழிலுக்கு புள்ளைய அனுப்பி வைச்ச என் தலையில் ஒங்கையிலிருக்கிற வெளக்கு மாத்தால ரெண்டு சாத்து..."

சுயமரியாதையால் சுட்டெரிக்கப்பட்ட முனியாண்டியின் கண்களிலிருந்து இரண்டு சொட்டு கொதி நீர் கொட்டியது.

அவன் மனைவியும் மாரியாரும் மருந்து அரைத்தார்கள்.

மாகாணசபை மூலமாக மலையக மக்களின் பிரச்சனைகள் தீருமா?

பாலா - சங்கு பிள்ளை

சகல இன மக்களுக்கும் இன, மத பாகுபாடற்றி அடிப்படைத் தேவைகள், சலுகைகள் போன்றவற்றை வழங்கி மகத்தான சேவை செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்குரிய தேர்தல்கள் சமீபத்தில் நடாத்தப்பட்டு முடிவுகளும் வெளியாகின வழமைப் போலவே தேர்தல் காலத்தில் பலவிதமான வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன. அதில் மிக முக்கியமானது தோட்டமக்களின் குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கே சொந்த மாக்குவது:

காலம் காலமாக காற்றிலும் மழையிலும், மலையில் வேலை செய்து கொண்டு சோற்றுக்கு தாளம் போடும் போது சொந்தமாக ஒரு அடி நிலம்கூட இல்லாமல் பூவிழுந்த கண்ணில் கோலும் குத்திய நிலையில் பரிதவித்து நின்றவர்கள் வயிற்றில் பாலை வார்ப்பதைப் போல அமைந்தது அந்த வாக்குறுதி! மேலும் நாக்கு புரண்டாலும் வாக்கு புரளாமல் வாக்குரிமை வழங்கிய முன்னாள் ஜனாதிபதி அவர்களின் அகால மறைவும் மலையக மக்களிடையே ஒரு பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. எனவேதான் மற்ற இடங்களில் அடிப்பட்டு விழ இருந்த யானையை தங்களின் பலத்தால் தூக்கி நிறுத்தினார்கள். வெறும் கிள்ளுக்கீரையாக மலையக மக்களை எடைப்போட்டவர்கள் கடைசியில் மடைதிறந்த வெள்ளம் போல அவர்கள் அளித்த ஆதரவைக் கண்டு அதிசயத்து நிற்கிறார்கள்.

ஆளும் கட்சியும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசும் கைக் கோர்த்து களத்தில் இறங்கி மாபெரும் வெற்றியையும் தனதாக்கி, தற்போது ஆட்சியையும் அமைத்துள்ளது. மேலும் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட சிலர் தோல்வியை தழுவு, இன்னும் சிலர் மயிரிழையில் தப்பியுள்ளார்கள். மக்கள் மேல் பூரண நம்பிக்கையை வைத்து அவர்களின் தேவைகளை ஓரளவாவது நிறைவேற்ற பாடுபட்டவர்கள் எவ்விதமான சிரமமும் இல்லாமல் வெற்றிப் பெற்றுள்ளார்கள்.

ஆக, இந்தமுறை மாகாணசபை

தேர்தலைப் பொறுத்தவரை மலையக மக்கள் மத்தியில் எதிர்பார்ப்புகள் அதிகமாக இருந்தது உண்மைதான். பல ஆண்டுகளாக, ஆண்டு வந்தவர்கள் எமது பல பிரச்சனைகளை இன்னமும் தீர்க்காமல் சிக்கலாகிக் கிடப்பதால், இம் முறையும் தங்கம் விற்று தவிடு வாங்கிய கதையாக ஓட்டைக் கொடுத்து ஒன்றுமேயில்லாமல் போகும் நிலை வரக்கூடாது.

இன்றைய நிலையில் மலையக தோட்டத் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பலவிதமான தீர்க்கப்படாதப் பிரச்சனைகள், சிடுக்குத்தலையும், சொடுக்கும் பேனுமாக பின்னிக்கிடக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

முதலாவதாக முன்னர் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டதைப் போல தோட்ட தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புகளான லயன்களை மாற்றியமைத்து, சாதாரண வசதிகளையாவது கொண்டுள்ள வீடுகளை யமைத்து அதை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும். ஏனென்றால் எவ்வித வசதிகளும் இல்லாத சாதாரண லயன்களை அவர்களுக்கு சொந்த மாக்குவதில் யாதொரு பயனும் இல்லை நீண்ட புல் நிற்க நிழலாகுமா? காட்டில் எரித்த நிலவும், காலையில் பெய்த மழையும் பயன்படாததைப் போல செய்ய வேண்டிய வேலையை சரியாக, முறையாக செய்யாது போனால் எந்தவித பயனும் இல்லை!

அடுத்ததாக கல்வித்துறையை சற்று உற்று நோக்குவோ மானால், மலையகத்தைப் பொருத்தவரையில் அது மிகவும் இழிந்த நிலையிலேயே உள்ளது. எங்கே நோக்கினாலும் நம் மவர்கள் வெறும் ஆசிரியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஒரு வைத்தியர், பொறியியலாளர், கணக்காளர், போன்றவர்களைக் காண்பது மிக மிக அரிது. காரணம், மேற்கொண்டு படிப்பதற்கான, வசதியோ, ஊக்குவிப்போ இல்லாததால் வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும், வாய்த்ததும் போதும் என வாய்ப்பேசாமல் இருக்கிறார்கள். மேலும் இங்குள்ள பாடசாலைகளில் எவ்விதமான

அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாதிருப்பதுடன், தொடர்ந்து உயர்கல்வி கற்பதற்கான கல்லூரிகள் இருந்தாலும், திறமையான போதுமான ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறையும் அதிகமாக நிலவ்வதால் கல்வியில் ஒரு தேக்கநிலையே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் கல்வித்துறையில் அரசியல் தலையீடு அதிகமாக இருப்பதாலும் சரியானதொரு முன்னேற்றத்தைக்காண முடியாதிருக்கிறது. தான் கொடுத்தது பாதி தம்பிரான் கொடுத்தது மீதியென அரசு கல்விக்காக சலுகைகள் பல அறிவித்தாலும் எவையுமே நம்மை சரியாக வந்தடைவதில்லை. எழுத்தறியாதவன் ஏட்டைச் சமந்ததைப் போல கல்விப் பற்றிய சரியான அறிவில்லாத சில அரசியல் வாதிகளினால், எதிர்கால சந்ததியினர் குறிப்பிட்ட எல்லையுடன் தங்கள் படிப்பை முடித்துவிட்டு ஒட்டுத் திண்ணையில் மட்டுப் பாய் போட்டு படுப்பதுடன் திருப்திப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மலையக தோட்டமக்களின் இன்னுமொரு பிரதான பிரச்சனை சம்பளம். ஊசிமுனையில் தவமிருந்தாலும் கொடுப்பதையே கொடுத்துவிட்டு விலைவாசியை மட்டும் தாறுமாறாக ஏற்றிவிட்டால் என்னதான் செய்வது? காலகாலமாக கஷ்டம் ஒன்றையே கண்ணால் கண்டு கலங்கி துடித்துவரும் அவர்களின் குறையை போக்குவதாக பலர் வாய் கிழிய கத்துகிறார்கள் எனன்றி நடைமுறையில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுப்பதாக இல்லை. நாள் சம்பளம் என்பது வெறும் கண்துடைப்பாக இருப்பதுடன் நாள்தோறும் கூடிவரும் விலைவாசியை அது தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. எனவே, நாள் சம்பள முறையை உடனடியாக ரத்து செய்துவிட்டு மாதச் சம்பளமாக கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாகாணசபைகள் அமைக்கப்பட்டதே மக்களுக்கு பாகுபாடற்ற பரந்த அளவிலான சேவைகளை வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் காரணத்துக் காகத்தான். ஆனால் கடந்த வருடங்களில் எதிர்

பார்த்தளவுக்கு எந்தவிதமான உருப்படியான காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. எனவேத்தான் இம்முறை மலையக மக்கள் மத்தியில் மாகாணசபை தேர்தல் சம்பந்தமாக எவ்வித சுறு சுறுப்பும் இல்லாமல் மந்தநிலை காணப்பட்டது. ஓட்டுப் போட்டாலும் வேலையில்லை. எனவே போட்டாமலே இருப்போம் என்ற உணர்வு அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் கடைசி நேரத்தில் ஒரு புதிய மாற்றம் ஏற்பட உற்சாகமாக வாக்களித்து வேட்பாளர்களின் மனதைக் குளிரவைத்துவிட்டார்கள்.

இம்முறை அநேக வேட்பாளர்கள் அவர்களே எதிர் பாராவண்ணம், அதிக ஓட்டு எண்ணிக்கையில் வெற்றிப்பெற்றுள்ளார்கள். பட்டம் கட்டிய குதிரைக்கு லட்சணம் பார்க்கக் கூடாதுதான். ஆனால் - தங்களை தெரிவு செய்து, ஏற்றிவிட்ட ஏணியை தட்டி விடாமல் தேர்தலின்போது வார்த்தையில் கொட்டித் தீர்த்ததைக் கொஞ்சமாவது செய்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு விளக்கைக் கொண்டு ஓராயிரம் விளக்குகளை ஏற்ற முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, ஒன்பது விளக்குகளையாவது ஒளியேற்ற முடியாதா? ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட மிக முக்கியமான பிரச்சனைகளுடன், அநாவசிய கைது, வேலையில்லா பிரச்சனை, தமிழ் தேசிய மொழிப் பிரச்சனை, தோட்டப்புற சுகாதாரம், இந்திய கடவுச்சீட்டு வைத்திருப்பவர்களினது பிரச்சனை, ஆசிரியர் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், மற்றும் சமீபகாலமாக எம்மத்தியில் அதிகரித்துவரும் பெண்ணடக்கு முறை போன்றவையும் முடிக்க முடியாமல் புரையோடிக் கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கலைவதற்கு மாகாணசபை மூலமாக தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். எறும்பெல்லாம் ஆணை ஆகுமா? துரும்புதூண் ஆகுமா? என விதண்டாவாதம் பேசாமல் சுக்கு செத்தாலும் சுரணைப் போகாது என்பதை செயல் முறையில் காட்ட வேண்டும். மாகாணசபை என்பது தமக்கு கிடைத்துள்ள வரப்பிரசாதமாகும். கிடைத்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கோட்டைவிடாமல் உஷாராக செயல்பட வேண்டும். அணைக் கடந்த வெள்ளம் அழைத்தாலும் வராது. மழைபெய்து நிறையாத குளம் பனி பெய்தா நிறையும் என எண்ணமிடக் கூடாது. ஆடி ஓய்ந்தால் திரும்பவும் அங்காடிக்குத்தான் வரவேண்டும். மாகாணசபை மூலம் இந்தமுறையாவது தங்கள் பிரச்சனைகள் ஓரளவாவது தீராதாவென ஓட்டுப் போட்ட தோட்டமக்கள் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதை வெற்றிப் பெற்றவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

மாகாண சபை எனும் விடயம் சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முகமாய் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்களின் ஒரு அம்சமாகும். ஆனால் இம் மாகாண சபைகளின் மூலம் சிறுபான்மையோரின் பிரச்சினைகள் தீர்ந்தனவாவென்றால் வட - கிழக்கு மாகாண சபைகளின் கலைப்பு இதன் அர்த்தத்தினைத் தெட்டத் தெளிவாய் புலப்படுத்தி வைக்கின்றது.

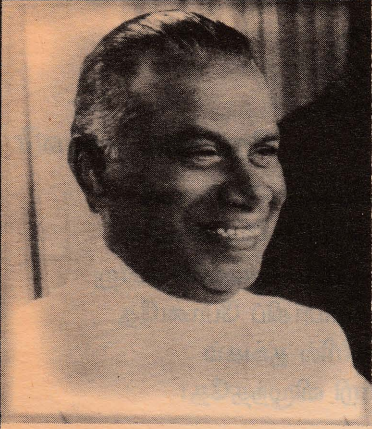
இலங்கையில் வட - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியே தமிழ் மக்கள் அதிகமாக செறிந்து வாழும் இடமாக மத்திய மாகாணம் திகழ்கின்றது. இம்மாகாண சபையானது மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளையும் - அபிலாசைகளையும் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பூர்த்தி செய்தனவா என்றால்? விடை பூச்சியம் தான். மாகாண சபைகளின் ஆயுட்காலம் முடிவறும் தருவாயில் மட்டும் தோட்டப் புறங்களிற்கும் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்க வேண்டும் என்றும் கூக்குரல் இட்டார்கள்.

கடந்த மாகாண சபையில் பத்து உறுப்பினர்களும், கல்வியமைச்சம் எம் வசம் இருந்தது. எனினும் குறிப்பிட்டுக்கூறக்கூடியளவிற்கு உருப்படியான செயற்பாடுகள் எதுவும் நடக்கவில்லையென்றே கூற வேண்டும். இம்முறை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களாய் பன்னிரு உறுப்பினர்களும், எதிரணியில் இருவருமாய் மொத்தம் பதினான்கு உறுப்பினர்கள் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார்கள். ஆனால் சென்ற முறை எம்வசமிருந்த பூரணத்துவமான கல்வியமைச்சு என்ற நிலை மாறி, தமிழ் பாடசாலைகளுக்கான கல்வியமைச்சுடன் மேலும் பல பொறுப்புகளும் கிடைத்தன. இது எவ்வாறெனினும் இந்த சேவைகள் யாருக்குக் கிட்டப் போகின்றதென்பதே எம்மிடம் எழுந்துள்ள ஒரு கேள்விக்குறி? தோட்டப்புறங்கள் இன்னும் மாகாண சபைக்குள் உள்ளடக்கப்படாத நிலையில், வாக்கு பெற்ற தோட்ட மக்களுக்கு இச் சேவைகள் பயனளிக்குமா?

எனவே, தோட்டப் பிரதேசங்கள் மாகாண சபைக்குள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்ற செயற்பாட்டை எமது அனைத்து மாகாண சபை உறுப்பினர்களும் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிலை அவசியமாகின்றது. இதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படா விட்டாலோ, அல்லது இந்த நடவடிக்கை கைகூடாமற் போனாலோ மாகாண சபையின் பிரதிநிதித்துவம் என்பது அர்த்தமற்ற ஒன்றாய் போவதை உணர வேண்டும்.

அத்துடன் மத்திய மாகாண சபையில் வழங்கப்படும் வேலை வாய்ப்புக்கள் மக்களின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ப வழங்கப்பட வேண்டும். பொலிகம், ஆசிரியர்களும் தான் எமக்குக் கிட்டும் வாய்ப்பு என்ற நிலை மாறி அரசு, கூட்டுத்தாபனங்களிலும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெறக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஒன்றரை வருடங்கள் உயிர் வாழ்ந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை ஆயிரக் கணக்கானோருக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கியது. ஐந்து வருடம் உயிர் வாழ்ந்த மத்திய மாகாண சபை எம்மவர் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கியது?

எனவே கடந்த கால அனுபவங்களைப் பாடமாகக் கொண்டு இம்முறையாவது சிறப்பாக, முறையாக செயலாற்றக் கிடைக்கும் வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டும். வாக்களித்த மக்களின் அபிலாசைகள் அர்த்தமுள்ளவையாக்கப்பட வேண்டும். மாகாண சபைக்கு உள்ள முழு அதிகாரமும் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும். இல்லையேல்

மாகாணசபை தேர்தலுக்கு பின்னர்
அமைச்சர். திரு. எஸ். தொண்டமான்
'குன்றின்குரல்' சஞ்சிகைக்கு அளித்த பேட்டி

“மாகாண சபை மூலம் நூற்றுக்கு நூறு நன்மையை எதிர்பார்க்க முடியாது”

கேள்வி: மாகாணசபை தேர்தலில் மலையக மக்கள் பெரும் பான்மையோர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸிற்கே, வாக்களித்துள்ளனரே

பதில்: இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 54 வருடங்களாக செய்த சேவைக்கே அவர்கள் வாக்களித்துள்ளனர்.

மலையக மக்கள் அன்றைக்கு இருந்த நிலையும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையையும் எண்ணிப்பார்த்தே அவர்கள் காங்கிரஸுக்கு வாக்களித்துள்ளனர். ஒரு அரசாங்கம் செய்த சட்ட திட்டங்களை அதே அரசாங்கத்தை கொண்டே மாற்றியமைத்து உறுதிப்படுத்தியதை மக்கள் நினைவில் வைத்து, அதே நம்பிக்கையில் வாக்களித்துள்ளார்கள். மேலும் காங்கிரஸ் சேவை செய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் மக்கள் அளித்த வெற்றிதான் இந்த மாகாணசபை வெற்றி.

கேள்வி: மாகாணசபைகள் மூலம் மலையக மக்களுக்கு போதியளவு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்களே?

பதில்: மாகாணசபை மூலம் அதிக அளவு நன்மை கிடைக்காது. பாராளுமன்றத்திலேயே சிங்களவர்களுக்கே கிடைக்கவில்லை,, நாட்டை ஆள்கிறவர்களுக்கே கிடைக்கவில்லையே. மாகாணசபை மூலம் அன்றாடம் பரிகாரம் தேடுவது தான் அதன் செயல்பாடாகும். நூற்றுக்கு நூறு நன்மையை எதிர்பார்க்க முடியாது.

பொதுவாக நாம் ஒரு சமூகமாக கணிக்கப்படவேண்டும். மதிக்கப்படவேண்டும் அப்படி மதிக்கப்படுவதற்கு படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள் அதிலே ஒரு பகுதியாக இருந்து கொண்டு உதவி பண்ணமுடியுமே யொழிய தேர்தலிலே வெற்றி பெற்று ஒரு பெரிய சாதனையை பண்ணுவது அர்த்தமில்லாத கதை.

கேள்வி: தேர்தலுக்கு முன்பு தோட்ட தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புகள் அவர்களுக்கு சொந்தமாகும் என்று சொன்னீர்கள் அதனை எவ்வாறு செயல்படுத்தப் போகிறீர்கள்.

பதில்: இந்த நடவடிக்கையை ஏற்கனவே எடுத்தாச்சி, நான் சொன்னபடி 31 ம் திகதிக்கு முன்னர் இந்த திட்டம் Housing Society ஒரு கூட்டுறவு அடிப்படையிலே ரிஜிஸ்டர் பண்ணணும் அதிலே கொஞ்சம் தாமதமாகிட்டிருக்கு ஆனாலும் ஆரம்பிச்சாச்சி நடைமுறைபடுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து கிட்டிருக்கேன்.

கேள்வி: இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் பெண்கள் அதிக அளவில் அங்கத்துவம் வகிக்கிறார்களே, மலையகத்தில் ஒரு பெண் அபேட்சகரை நியமித்திருந்தால் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியுமே?

பதில்: இருக்கலாம்... அந்த நேரம் வந்தவுடனே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். அட்டன் மகாநாட்டிலே ஒரு பெண் வரவேற்புக்கமிட்டி தலைவியாக இருந்தார். இப்போது யாருக்கு எந்த நேரத்திலே இடம் கொடுக்கமுன் காங்கிரஸுக்கு தெரியும். மற்ற இயக்கங்களைப்போல பறைசாற்றுகிறதுக்கு “நாங்க இப்படி செஞ்சிட்டோனுமுன்று பெண்களுக்கு செஞ்சிட்டோமுனு, சொல்லுறதற்காக செய்ய முடியாது. தகுந்த நேரத்திலே தகுந்த சூழ்நிலையிலே செய்கிறது தான் காங்கிரஸ்.

கேள்வி: மலையகத்தில் படித்த இளைஞர்களுக்கு பொதுத்துறையில் தொழில் வாய்ப்புகள், இன ரீதியான ஓதுக்கீடுகள் ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறதே?

பதில்: இருக்கிறதே பாவிக்க தெரியல்ல நம்மவர்களுக்கு, இன்றைக்கு பல நடைமுறை கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. முதலாவது

கெஸ்ட்டிலே வருகிறது. அதை வாங்கிறதுக்கோ, படிக்கிறதுக்கோ அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. அப்படி அதுக்கு மனுப்போட்டாலும் அதுக்கு வருகிற பதில் அவனுக்கு கிடைக்காது. அப்படி கிடைத்தாலும் நியமனத்துக்கு போறதுக்கு காசு கிடைக்கிறதில்லை... இதிலே எல்லாம் பலகுறை இருக்கு நடை முறை எனக்கு தெரியும்.

அண்மையிலே நான் ஒரு இடத்துக்கு போயிருந்த பொழுது ஒரு பெண் எழுதி கொடுத்திச்சி பார்த்தேன் நான் அட்வான்ஸ்லெவல் (A / L) படிச்சி மூன்று வருடம் சும்மாயிருக்கிறேன். என் தங்கச்சி (O / L) படிச்சி சும்மாயிருக்கு இந்த நிலையிலே நான் என்ன செய்யிறது” என் மனசிலே பட்டிச்சி அதுகேட்டதிலே நியாயம் இருக்கு ... இவர்கள் எல்லாம் சொந்த முயற்சியிலே முன்னேற முடியாது... இப்ப காங்கிரஸ் முடிவு பண்ணி இருக்கு (A / L) படிச்ச 100 பேரை எடுத்து அவர்களை பயிற்றுவித்து, அவர்களின் திறமைக்கு ஏற்றவாறு ஊக்குவித்து அவர்களின் தகுதி திறமைக்கும் ஏற்ற உத்தியோகங்களில் அமர்த்துவது

கேள்வி: இதனை காங்கிரஸ் தொழில் நிறுவனம் மூலமா செயல்படுத்துவீர்களா?

பதில்: இல்லை இது தனியாக நடைமுறைபடுத்தப்படும். காங்கிரஸ் தொழில் நிறுவனத்தில் சுயதொழில் வாய்ப்புக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படும். கிறிஸ்தவ மதத்திலே பாதிரிமார்கள் குடும்பத்திலே உள்ள பிரச்சனைகளை கேட்டு பரிகாரம் தேடுகிற மாதிரி படித்த இளைஞர்களின் பிரச்சனைகளை கேட்டு அவர்களை பக்குவப்படுத்தி அவர்களின் திறமைக்கு தகுந்த சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும்.

எந்தெந்த நேரத்திலே சமூகத்திற்கு எது தேவையென்று கண்டு அதை செயல்படுத்த திட்டமிட்டுள்ளோம். பின் தங்கியிருக்கிறது நமது சமூகத்தை தூக்கி விடுகிறது. நம்மவர்கள் சூழ்நிலை சந்தர்ப்பம்

சரியில்லை என்று ஒதுங்கியிருந்தா ஒன்றுமே சரிவராது.

மனுப்போட்ட உடனே வேலை கிடைக்கணும்.... இல்லேன்னா அது கிடைக்காதுன்னு முடிவு பண்ணிக்கிறான்... இது சிங்களவருக்கு மாத்திரம் தான் கிடைக்குமுனு முடிவு பண்ணிடுறான். நம்மவருக்களுக்கு தன்னம்பிக்கையே இல்லை.

கேள்வி: தோட்டங்கள் தனியார் மயமாந திற்கு பின்னால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன?

பதில்: முதலாவது கெட்டிவ்லேபர் கெண்டிஷன் இன்மையாகிவிட்டது. அடிமைத் தொழில் என்ற நிலைமை மாறிவிட்டது இது வரைக்கும் தோட்ட நிர்வாகம் அந்த நிர்வாகத்தின் கீழ்தான் வேலை செய்ய வேண்டும். வேறு இடத்தில் வேலை செய்ய முடியாது. இப்படி இருந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. மாற்றுவதற்கு தோட்டத்து கொமார்ஷியல் செக்ஷன் தான் தனியார் மயமாகியிருந்தது. குடியிருப்பு பகுதியை தனியார் மயமாக்கவில்லை. இதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். கூடிய சீக்கிரத்தில் நடைமுறை படுத்தப்பட்டுவிடும். அதுவே பெரிய விடுதலை

உலகத்திலேயே பெருந்தோட்டத்துறையில் குடியிருப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது நம்ம இலங்கையிலே தான்.

நாங்கள் சொன்ன அடிப்படையிலே தான் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்பு சொந்தமாக போகிறது. குடியிருப்பு சொந்தமாகி பூர்த்தியாகிவிட்டால் நம்முடைய திட்டம் பூர்த்தியாகிவிடும்.

கேள்வி: மலையகத்தின் தலைநகர் என அழைக்கப்படும் கண்டி மாநகரில் ஒரு தமிழ் வித்தியாலயம் இல்லை என்ற குறைப்பாடு நீங்கப்படுமா?

பதில்: நாங்க இரண்டு வருடமாதான் முயற்சி பண்ணுகிறோம் இடமில்லை. குறிப்பாக ஒரு இடமில்லை - இடமிருந்தால் நாளையே இதனை செயல்படுத்தலாம்.

கேள்வி: ஒரு பாடசாலையை தரமு யர்த்தினால் என்ன? உதாரணமாக கண்டியில் உள்ள கலைமகள் வித்தியாலயத்தை தரமுயர்த்தலாமே?

பதில்: அவசியம். ஒரு தமிழ் வித்தியாலயம் வேண்டும் என்பதை செயலளவில் ஏற்றுக் கொண்டாயிற்று. கடந்த வருடம் முழுவதும் இதற்காக முயற்சி செய்தோம்.

நீங்கள் சொல்ற யோசனைப்படி அங்குள்ள மக்கள் விரும்பினால் கலைமகள் வித்தியாலயத்தை தரமுயர்த்த தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆற்றிலே போனதோர் அனாதைத் துழந்தை

கிராகலை பன்னீர்

மழையே
பூமியைப்பார்த்து
பொறாமை கொண்டாயா!

சகாராவில் - உன்
சக்தியை
காட்டியிருக்க
கூடாதா?

தாகத்திற்கு
தண்ணீர் கேட்டால்
கண்ணையா
கொத்த வேண்டும்?

இன்றைய நாளில்
அனாதை ஒன்றினை
அழைத்துச் சென்றாய்!

மழையே
அம்மாவை இழந்து.....
சிறுநன்னையின்
கொடுங்கோல் ஆட்சியில்
குடியிருந்தவளுக்கு
விடுதலை கொடுத்தாயா?

சின்னம்மா எனும்
சிறுக்கி.
பாதி ரொட்டிக் கேட்டாலே
பல்லைக் கடிப்பாளாமே!

உயிரோடுயிருக்காதே
என்று
உதைத்து புரட்டுவாளாமே!

அம்மாவை நினைத்து
இவள்
அழுத வேளைகளை
வானகமே நீ
வாய் பிளந்து பார்த்தாயா?

சிறுநன்னைக்கெதிராய்
சீர் நினைத்தாயா?

“வெளிக்குப்” போனவள்
வெள்ளத்தில் போனாளே
கங்கையில் - குஞ்சொன்று
கொலையாகிப் போனதே
தண்ணீரில் தங்கம்
தடுமாறி விழுந்ததே!

கண்ணம்மா - நீ
கங்கையில் விழும்போது
என்னம்மா நினைத்தாய் - அடி
என்னமாய் துடித்தாய்

அம்மாக்களை மட்டும்
இழந்துவிடக் கூடாது
அப்பன் இருந்தாலும்
அம்மாக்களை மட்டும்
இழந்து விடவேக் கூடாது
“ஆதரவு கிடைக்காது”!

நாலரை வயதில்
நீரில் மூழ்கிய
தாமரையே.....
செத்துப்போன - உன்
செல்லத்தாய்
தண்ணீராய் நின்று
தத்தெடுத்துக் கொண்டாளே!

பக்கத்து வீடெல்லாம் - நீ
போனது நல்லதென்றுதான்
புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறது!

மல்லிகையே
தண்ணீரை மணந்த - நீ
தரணிக்கு
அனாதையாயிருக்கலாம் - நீ
ஒரு தாய்க்கு பிள்ளை என்பதை
மனிதர்கள் மறந்தே
போனார்கள்!

(தாயற்ற சிறுமி ஒருத்தி பாய்ந்து
வந்த வெள்ளத்திற்கு பலியானாள் -
அதனைகண்ட குமுறல் இங்கே
வெடித்து சிதறுகிறது)

மலையக பத்திரிகையியல் முன்னோடிகள்

‘பாரதி’ கே. கணேஷ்

கலை இலக்கியத் துறையில் மலையகத்தின் சாதனைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அடித்தளமிட்ட சிலருள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பெருமைக்குரியவர் கே. கணேஷ் அவர்கள்.

கரந்தகொல தோட்டம் தலாத்து ஓயாவைச் சேர்ந்த இவர் 2-3-1920ல் கண்டி அம்பிட்டியாவில் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை இலங்கையிலும் பிறகு தமிழகத்திலும் பெற்ற இவர் திரு. வி.க. விடம் தமிழ் படித்த பெருமையும் கொண்டவர்.

1930களின் பிற்கூறில் தமிழ் பண்டிதர் ஆவதற்கான மதுரை சென்ற இவருக்கு பண்டிதராவதை விடவும் தனக்கு பிடித்த இடதுசாரிக் கொள்கையுடைய பலருடன் பழகுவதும், கலந்துரையாடுவதும், எழுதுவதும் முக்கியமாகி விட்டது. தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப் புரட்சியைக் காண விரும்பிய ப. ஜீவானந்தம் அவர்களின் தோழரும் ஜனசக்தியின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவருமான மாயாண்டி பாரதியின் நெருங்கிய தோழமை இவருக்குக்

கிடைத்தது. பதினாறு வயதிலேயே சஞ்சிகை வெளியிடும் முயற்சியையும் மேற்கொண்ட ஒரு ஆர்வமிக் கவர் கே. கணேஷ். நவசக்தியில் எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டத்திலேயே தனது எழுத்தாள நண்பர்களுடன் இணைந்து இளைஞர் காங்கிரஸ் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கிக் கொண்டதுடன் லோகசக்தி என்னும் பத்திரிகையையும் வெளியிட்டார். 1936ல் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த லோகசக்தியே முற்போக்குக் கருத்துக்களை மட்டுமே உள்ளடக்கி வந்த முதல் ஏடாகும். எழுத்து, இயக்கம், பத்திரிகை என்று இளம் வயதிலிருந்தே அடிபட்ட அனுபவமே 1945ல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கும் உந்துதலை இவருக்குக் கொடுத்ததுள்ளது. கே. ஏ. அப்பாஸ், தமிழ் ஒளி, தி.க.சி. போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். 1946ல் முல்க்ராஜ் ஆனந்த் இலங்கைக்கு வந்திருந்த போது சுவாமி விபுலானந்தரை தலைவராகவும் சிங்கள எழுத்தாளரான மார்டின் விக்ரமசிங்கவை உப தலைவராகவும், கொண்டு இலங்கை

எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்துத் தானும் கலாநிதி சரத் சந்திரவும் இணைந்து செயலாளராகப் பணியாற்றினர்.

பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி அவர்கள் “ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்” என்னும் தனது நூலில் ஓரிடத்தில் இவரைப் பற்றி கூறுகின்றார். “ அக்காலத்தில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினராகிய கே. ராமநாதனும் கே. கணேஷும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை அறிவதும் குறிப்பாக முற்போக்கு இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை அறியப்படுத்துவதும் அதற்காக உழைப்பதையுமே தனது குறிக்கோளாக கொண்டு இயங்கிவரும் மல்லிகை ஜீவா 1971 ஏப்பிரல் மல்லிகையில் திரு. கணேஷின் உருவப் படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்துக் கௌரவித்ததுடன் அவரைப் பற்றி இப்படி எழுதுகின்றார். “1940 ஆரம்பத்தில் இவர் சிறிதுகாலம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த போது பலர் இவரை இலங்கை சந்தித்து இலக்கியம் பற்றி கலந்துரையாடுவதுண்டு. பல புதிய கருத்துக்களை இவர் அவர்களுக்குக் கூறுவார். எடுத்து விளக்குவார். விமர்சனம் நடைபெறும். அப்படி தொடர்பு கொண்டு தெளிவு பெற்று சரியான தடத்தை இனம் கண்டு கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன்”

தெளிவத்தை ஜோசப்

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியினையும், சாதனைகளை வெளிக்கொணர்வதையுமே லட்சியமாகக் கொண்டு வெளிவந்த அந்தனி ஜீவாவின் ‘கொழுந்து’ தனது மே - ஜூன் 89 இதழ் அட்டையில் திரு. கே. கணேஷின் உருவப் படத்தை பிரசுரித்துக் கௌரவித்துள்ளது.

லோகசக்தி - தென்றல் ஆகிய ஏடுகளை தமிழகத்தில வெளியிட்ட ஆர்வம் இவரை 1946ல் ‘பாரதி’ என்னும் முற்போக்கு இதழை வெளியிடத் தூண்டியது. முதல் முற்போக்கு இதழ் என்ற பெருமையும் ‘பாரதி’ க்கே சேர்கிறது. பாரதியுடன் முதல் இதழ் 1946 ஜனவரியில் வெளிவந்தது.

“பாரதி அணுச்சக்தி யுகத்தின் சிற்சி! விஞ்ஞான முடிவுகளில் புரட்சி ஏற்படுத்திய அணுச்சக்தி போல் தமிழ் மொழிக்கும் புதுமைப் போக்களித்த மகாகவி பாரதியின் பெயர்

தாங்கி வருகிறது இவ்விதம். பாரதி தமிழுக்குப் புது வழி காட்டியது போலவே எங்கள் பாரதி இதழும் கண்டதும் காதல் கதைகள் மலிந்து விட்ட இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் போக்கிற்கு புது வழி காட்டும்.

தமிழ் தமிழுக்காகவே என்று தம் கூட்டத்திற்குள்ளேயே தமிழைச் சிறைப் படுத்திக் கொண்ட பண்டிதர்களின் இரும்புப் பிடியில் இருந்து அதனை மீட்டு மக்கள் சொத்தாக்கினார் பாரதியார். இன்று பாரதி பரம்பரையில் வந்தோம் என்று ஜம்பம் அடிக்கும் எழுத்தாளர் கோஷ்டி கலை கலைக்காகவே என்று அப்பண்டிதர் பல்லவியையே வேறு ராகத்தில் பாடுகிறது. தமிழை சிறைமீட்ட பாரதியாரின் சேவையே எமது பாரதியின் இலட்சியம்” என்னும் பாரதியின் முதல் இதழ் தலையங்கம் அதன் பணியின் காத்திரத்தையும் தோற்றத்தின் நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

எழுத்தாளர் இயக்கம்; பத்திரிகை என்பதுடன் நின்று விடாமல் கணேஷ் ஒரு கவிஞராகவும் திகழ்கின்றார். 1955ல் ஜப்பான் சக்ரவர்த்தியின் பிறந்த தின விழாவை யொட்டி நடத்தப்பட்ட அகில உலக கவிதைப் போட்டியில் திரு. கணேஷின் ஆங்கிலக் கவிதையும் பரிசு பெற்று மன்னரின் அழைப்பின் பேரில் ஜப்பான் சென்று பரிசும், பதக்கமும் பெற்று திரும்பினார். சிலோன் டெயிலி நியூஸ் இந்தச் செய்தியை கணேஷின் படத்துடன் முழுப் பக்கச் செய்தியாக போட்டு இவரை கௌரவித்திருந்தது.

ரசிகமணி கனக செந்தி நாதன் இவரைப் பற்றிக் கூறுகையில் “ இவர் ஒரு கவிஞராகவே வாழ்கின்றார்” என்கின்றார். “ஹோசமின் சிறைக் குறிப்புகள்” பலநாட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. உக்ரேனிய மகாகவி தாராஷ் செவ் சென் கோ வின் காவியமான “ கதரினா” வை தமிழில் தந்தள்ளார். சோவியத் கவிஞர் வி. குப்ரியானோவின் புதுக் கவிதைகளை தமிழ்ப் படுத்தி நூலாக்கியுள்ளார். பதின் மூன்று பஸ்கேரியக் கவிஞர்களின் முப்பத்தொரு கவிதைகள் கொண்ட பஸ்கேரியக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் என். சி. பி. எச். வெளியிட்டுள்ளது. பஸ்கேரியக் கவிஞர் பெட்டோ. பியின் கவிதை நூலும் இவரால் தமிழ்ப் படுத்தப்பட்டு நூலுரு பெற்றுள்ளது.

கவிதைகளை விட்டு புனைக் கதைகளுக்கு வந்தால் முல்க் ராஜ் ஆனந்தின் அன்டர்சபில்ஸ்ஸை தீண்டாதான் என்றும் கே. ஏ. அப்பாசின் பத்துச் சிறு கதைகளை

குங்குமப் பூ என்றும்; அடிகாணம் என்றும் நெடுங்கதையும், நவீன சீன இலக்கியத்தின் சிறுகதை மூலராகக் கணிக்கப்படும் லூகன் கதைகள் இரண்டு தொகுதியும் இன்னும் பல சிறு கதைகள், நெடுங் கதைகள் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பும் இவருடைய சளையாத எழுத்துப் பணிக்கு சான்றான எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

மொழிபெயர்ப்பே இவருக்கு ஒரு இலக்கிய அந்தஸ்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது என்றாலும் ஆரம்பத்தில் இவர் சில சிறு கதைகளும் எழுதியுள்ளார். ஆசா நாசம்; ஆகஸ்டியாகி ஆறுமுகம், சக்தியபோதி மரம் போன்ற சிறு கதைகளை மணிக்கொடி கிராம ஊழியன்; வீரகேசரி; தேசாபிமானி போன்ற ஏடுகளில் 1950 களுக்கு முன் எழுதியுள்ளார்.

சிறுகதையாசிரியர், கவிஞர், மொழி பெயர்ப்பாளர் என்பதுடன் பத்திரிகையாளர் என்பதும் இவருடைய எழுத்துப் பணிக்கு சிறப்புச் சேர்க்கின்றது.

1946 ஜனவரியிலிருந்து 1948 ஜனவரி வரையிலான காலத்தில் ஆறு இதழ்களே பாரதி வெளிவந்தாலும் அது ஏற்படுத்திய தாக்கம் நிறைவானது. ஒரு முற்போக்கு இதழாக ஆரம்பித்து அரசியலுக்கும் சமமான இடமளித்து வந்த பாரதியில் அ.செ. முருகானந்தன்; அ. ந. கந்தசாமி போன்றோர் எழுதி வந்தனர். கோர்க்கியின் படைப்புகள் நிறையவே இடம் பெற்றன. வெறுமனே கதைகளைப் போட்டு ஏட்டை நிரப்பாமல், அரசியல் கட்டுரைகள்; அறிவியல் கட்டுரைகள்; பிரயாணக் கட்டுரைகள்; நூல் விமர்சனங்கள் ஆகியவைகள் நிறையவே இடம் பெற்று வந்தன.

தீவிரமான இலக்கிய முயற்சிகள் தமிழகத்தில் செயற்படத் தொடங்கிய கால கட்டங்களில் எல்லாம் அதன் தாக்கம் ஈழத்திலும் பிரதிபலிக்கத் தவறியதில்லை. அங்கே மணிக்கொடி உதயமாகி வெற்றி நடை போட்ட போது இங்கே ஈழகேசரி தோன்றி இலக்கிய விழிப்பேற்படுத்தியது. கலாமோகினி; கிராம ஊழியன் காலங்களில் இங்கே மறுமலர்ச்சியும்; பாரதியும் தோன்றின. சாந்தி; தாமரை தோன்றிய காலங்களில் இங்கே மல்லிகை, மரகதம் தோன்றின.

தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இங்கும் சரி இலக்கியச் சிற்றேடுகள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்களை நிகழ்த்தியே இருக்கின்றன.

மலையக முன்னோடி எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான கே. கணேஷ், திரு. கே. ராமநாதனுடன் இணைந்து வெளியிட்ட பாரதியும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

சிலிர்த்தெழுந்திரு சிநேகிதி

குனிந்த தலையோடு நீ சமந்து போகும் கொழுந்துகளின் எதிர் பரிணாமமாய் உன் வாழ்க்கை வறட்சியாக!

தேசத்தை நிமிரவைக்கும் உனது கூடைகள் உன் தேசத்தை குறுக வைக்கத்தானோ?

கொல்லும் பணியின் குளிரிலும் கொளுத்தும் வெயிலின் கோரத்திலும் குத்தும் மழையின் குரூரத்திலும் அள்ளும் புயலின் அலைக்களிப்பிலும் எட்டு சாண் வயிற்றுப் பசியின் எதார்த்தத் தோடு வழக்காடும் கோதையே நீதான் இன்னும் இந்நாட்டின் பேதை!

தேசத்திற்கு செல்வத்தை ஈட்டிக் கொடுத்ததற்காகவா நாடு நம்மை வறுமையின் வாரிசாக வைத்திருக்கிறது!

சிலிர்த்தெழுந்திரு சிநேகிதி கொழுந்து கிள்ளியே நீ முடங்குவது நியதியில்லை விதியில்லை காலத்தை - நாம் அறிவால் கடைந்து - அறியாமையை கடந்து விரைவோம் அதற்காக - சிந்தனை சிறகை விரித்து சிலிர்த்தெழு சிநேகிதி

ஆக்கம்: லிந்துலை சி. சார்ள்ஸ்

குன்றின் குரல் ஏற்பாட்டில் கொட்டகலை தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற எழுத்து பயிற்சி அரங்கில் எழுதப்பட்ட கவிதை.

வாய்மொழி இலக்கியம்

சாரல் நாடன்

மலையக வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பற்றி எழுதும் பொழுது “அவை அந்த மக்கட் கூட்டத்தினரின் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மட்டும் அமையவில்லை; அவர்களது கனவுகளின் இலட்சியக் குரலாகவும் விளங்குகின்றன” என்று மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி கருத்து வெளியிட்டுள்ளார். “தோட்டத் துரைமார்கள் எழுதி வைத்த குறிப்புகள், ‘சிவில் சேர்விஸி’ ல் ஈடுபட்டிருந்தோரின் குறிப்புகள், தேசாதிபதிகளின் எழுத்துக்கள், குடியேற்ற குடியகல்வு சட்டங்கள், பிரஜாவரிமை சட்டம், தொழில் ஆணைக் குழுவின் சுற்ற நிக்கைகள், தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனத்தின் அறிக்கைகள், தொழிற் சங்க வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஆகிய வற்றுக்கூடாக மலைநாட்டு மக்களின் வரலாற்றை அறிய முனைந்து நிற்கும் முயற்சி பக்கபலமாக, இவை அத்தனையும் இழைத்தோடும் சான்றாக” இந்த மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் விளங்குவதை இக் கட்டுரையாசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

வாய்மொழி இலக்கியம் வரலாற்றுச் சான்றாகக் கொள்ள முடியும் என்பதனால்தான் “எழுத்து, பேச்சு செய்தித்தாள் குறிப்புகள் இல்லாத போது வரலாறு வெறுமனே பதியப்படாத அனுபவங்களாக அமைந்து விளங்குகின்றன” என்று கருத்து வெளியிட்ட அமெரிக்க வாழ் கறுப்பின ஆய்வாளர்களுக்கெதிரான ஸ்டேன்லி எல்கின்ஸ், ஸ்டேலிங் ஸடக்கி என்போர் சினைந்து எழுந்தனர். தோட்டக் குறிப்புகள், யாத்ரீகர் குறிப்புகள், குடிசன மதீப்பீட்டு அறிக்கைகள் என்பவைகளிலிருந்து பெறப்படுபவைகள் ருசிகரமாகத் தகவல்களை வெளியிட்டாலும் அவையனைத்தும் எஜமானர்கள் நிலையிலிருந்து எழுதப்பட்டனவைகளாகும்.

எழுத்து மூலச் சான்றுகளைக் கொண்டு வரலாறு எழுதப் படுகின்ற நிலையிலிருந்தும், நாட்டுப்புறக் கூறுகளைக் கொண்டும் வரலாற்றினை உருவாக்கலாம் என்ற புதுவித நிலை உண்டாயிற்று. இந்த புதுவித நிலைப்பாடு, மக்களின் வாழ்க்கை

யையும், பண்பாட்டையும் அறிவதற்குப் பயன்படும் என்பதை ஸ்டேன்லி எல்கின்ஸ்தான் 1959 ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட “அடிமைமுறை” என்ற நூலின் மூலம் நிரூபித்தார். வரலாற்றியலில் ‘அடிமைமுறை’ என்ற நூல் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

வாய்மொழிப் பாடல்கள், நீர்ச்சனைப் போன்றவைகள் ஐயமும், ஆயாசமும் ஏற்படுகின்ற போது மக்கள் இவைகளில் மூழ்கி புத்துணர்வு பெற்றனர்” என்று பேராசிரியர் ஸ்டேர்லிங் பிரவுன் குறிப்பிடுகின்றார்.

“அவை புட்டியில் அடைபட்டவை அல்ல. தேவையானவர்கள் கவனித்துத் தேடிக் குடித்துக் களிப்புற, அவை இயற்கையான, தெளிந்த நீர். நமக்குத் தெரியாமலேயே நம் நாளாந்த தாகத்தைத் தணிப்பவை” என்று கூறுகின்றார். சோவியத் கலை விமர்சகர் வஸ்லி வோர்னாவ். “சமூக உணர்வுகளின் கைகாட்டிச் சின்னங்களாகக் கருதப்படக் கூடியவைகள் இந்தப் பாடல்கள். கடந்த கால வாழ்க்கையின் இருள் படர்ந்த காலப் பகுதியில் ஒளிவீசக் கூடிய ஆற்றல் இவைகளுக்குண்டு” என்று கறுப்பின வாய்மொழிப் பாடல்களை ஆராய்ந்த அவன்வோமா என்ற இன்னொரு ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“தென்னமெரிக்காவில் செறிந்து வாழும் கறுப்பின மக்களோடு தனக்கு நெருங்கிய உறவு இல்லாத போதும் அங்கிருந்து வந்த வாய்மொழிப் பாடல்களைத் தனது சிந்தனையைத் தூண்டிவித்தன. தனது பெற்றோர்கள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்த காரணத்தால்; தனக்கும் அந்த பாடல்கள் சொந்தமானவை” என்று குறிப்பிட்டு பெருமைப்பட்டு “1986இல் இசைக் குழுவாக இணைந்த நான்கு கறுப்பின இளைஞர்களும், ஐந்து கறுப்பின யுவதிகளும் அந்த வாய்மொழிப் பாடல்களைக் கடல் கடந்த தேசங்களுக்குச் சென்று இசைத்தனர். ஸ்கொட்லாந்து, அயர்லாந்து,

ஓல்லாந்து, சுவீட்சலாந்து ஆகிய நாடுகளில் சுற்றியலைந்து ஏழு ஆண்டுகளின் பின்னர் தங்கள் தாயகம் திரும்பிய போது இந்த இசைக் குழுவின் ஐம்பதாயிரம் டாலர் பணம் திரட்டி வந்திருந்தனர். அந்த பணத்தைக் கொண்டு அமைத்த பல்கலைக் கழகம் தான் (Fisk University) “கறுப்பினர்களுக்கான பல்கலைக் கழகம்” என்று 1903ல் முப்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு பின்னர், பெருமையுடன் நினைவு கூருகின்றார் கறுப்பினத் தலைவர்களில் முக்கியமாகக் கருதப்படும் டபிள்யூ. ஈ. பி. டியூபோய்ஸ் என்பவர். தான் எழுதிய ‘கறுப்பின மக்களின் ஆத்மா’ என்ற நூலில் ஒவ்வொரு சிந்தனையும் வாய்மொழிப் பாடல்களால் தூண்டப்பட்டவை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த வாய்மொழிப் பாடல்கள் அடிமைகள் வெளி உலகுக்கு சொல்லத் துடிக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டவைகள் என்றும் கறுப்பின மக்களின் இலக்கியத்தை பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளும் போது அவர்களது வாய்மொழி இலக்கியத்தை ஆராய்ந்து தவிர்க்க முடியாத ஒரு அம்சமாகக் கருதப்படல் வேண்டும்” என்றும் வலியுறுத்துகின்றார்.

வாய்மொழி இலக்கியம் மனித மனத்தின் உள்ளுணர்வைத் தட்டிச் செல்லும் தன்மையுடையது. சந்ததி சந்ததியாக வாய்க்கு வாய் பரவும் பாடல்களாக மாத்திரம் வாய்மொழி இலக்கியம் அமையவில்லை. மாறாக, மொழி தெரிந்தவர்கள் மத்தியில் சந்ததி, சந்ததியாக, கலை, மொழி பண்பாடு, மத நம்பிக்கை, வாழ்க்கைப் பண்பு, வரலாற்று நிகழ்வு என்பவற்றைப் பின்னி பிணைத்து செல்லும் தொடர்பு சாதனமாகவும் அது விளங்குகிறது.

(தேசிய கலை கிலக்கியப் பேரவையுடன் இணைந்து சவுத் ஏசியன் புகல் வெளியிட்டுள்ள சாரல் நாடனின் “மலையக வாய்மொழி கிலக்கியம்” என்ற நூலிலிருந்து ஒரு பகுதி.

மலையகத் தமிழர் பண்பாடு

சில சிந்தனைகள்

ஜெ. சற்குரு நாதன்

இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டில் வாழ்கின்ற இந்திய வம்சாவழி தமிழரையே மலையகத் தமிழர் என குறிப்பிடுகின்றோம். இவர்கள் தனித்துவமான தன்மைகளுடன் இப்பிரதேசத்திலும், கொழும்பு, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பொதுவாக இலங்கைத் தமிழர், இந்திய தமிழர் என்ற வரையறை விகிதாசார முறை இன்று பரவலாக பின்பற்றப்படுகிறது. அண்மைக் காலங்களில் மலையக தமிழர் பற்றிய அரசியல் செயற்பாடு வேகமாக அதிகரிக்க தொடங்கியிருக்கின்றது. தேசிய சிறுபான்மையினம் என்ற உணர்வு வேகமாக அதிகரிக்க, இம்மக்களுக்கான சுயாட்சி, சுயநிர்ணய உரிமை போன்ற அரசியல் அலகுகளால் தீர்வு முறைகளுக்கான வழிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய தேசிய சிறுபான்மையின் அடையாள சின்னங்களில் மலையகத் தமிழரின் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்வது தற்காலத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இலங்கைத் தமிழர் தனக்கென சுயாட்சி உள்ளமைப்பு கேட்டு போராடுகின்ற நிலையில் இந்திய தமிழர் ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனம் என்ற ரீதியில் தமது பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகளை முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவர்களை தனித்துவமான தேசிய அடையாளச் சின்னமாக இருப்பதற்கு பண்பாடு அம்சங்களை நோக்குவது நிதானமான செயலாகும்.

இதற்கு பண்பாடு என்றால் என்ன?

என்பதை நாம் முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“குறிப்பிட்ட மக்கட் கூட்டம் தமது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினடியாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட பௌதீகப் பொருட்கள், ஆத்மார்த்த கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள் சமூக பெறுமானங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுதியாகும். ஒரு கூட்டத்தினரின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, உற்பத்தி முறைமை, உற்பத்தி உறவுகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றின் தொகுதியாகும்.”

(தமிழ் பண்பாட்டின் மீள் கண்டு பிடிப்பும் நவீன மயமாக்கமும். பொருளியல் நோக்கு 1990 மே பக். 20)

மேற்குறித்த வரைவிலக்கணம் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் இருப்பதால் இத்தகைய எல்லையில் நாம் மலையக பண்பாட்டு அம்சங்களை நோக்க வேண்டும்.

பொதுவாக இலங்கை தமிழர் பண்பாடு பழக்க வழக்கத்திற்கும் இந்திய தமிழர் பண்பாட்டு பழக்க வழக்கங்களுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதனை பற்றி பிறிதொரு கட்டுரையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது பின்வருமாறு உரைக்கின்றார்.

“இந்திய வம்சாவழியினரின் சமூக வழக்குகளும் நடைமுறைகளும், பிரதானமாக இந்து முறைகள் என்ற போதிலும்

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோண மலை போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் சக இந்து தமிழர்களைவிட வேறுபட்டுள்ளது” (இலங்கையின் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும்)

ஆக இலங்கைத் தமிழரைவிட இந்திய வம்சாவழியினரான மலையகத் தமிழர் பல வழிகளில் வேறுபட்டுள்ளனர். அத்தகைய வேறுபாடுகளில் பண்பாட்டு அம்சங்கள் முக்கியமானவை.

இந்திய கிராமிய சூழலிலிருந்து இங்கு வந்து பெருந்தோட்ட செய்கையில் ஈடுபட்டவுடன் இங்கு பரந்த தொழிலாளர் வர்க்கமாக மாற்றப்பட்டனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பொருளாதார அடித்தளத்தில் இவர்கள் இறுக்கமாக பிணைக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்திய கிராமிய தன்மைகளையும் இம் மக்கள் கொண்டிருந்தாலும் இங்குள்ள பௌதீக அரசியல், பொருளாதார செயற்பாடுகளின் காரணமாக தனித்துவமான சில பண்புகளும் காணப்பட்டன. இத்தகைய தனித்துவ பண்பாடுகளில் மலையக நாட்டார் பாடல்களில் ஊடுருவி நிற்பதை அவதானிக்கலாம்.

இந்திய திராவிட வகுப்பினர் மேற்குலக கலாச்சார திணிப்பிற்கு எதிரான தனது பண்பாடு காப்பினை மேற்கொண்டனர். முக்கியமாக இந்து சமயத்தினை சீர் திருத்தியும், நவீன கருத்துக்களுடன் இணைத்தும் இத்தகைய பாதுகாப்புத் தன்மையினை மேற்கொண்டனர். வடக்கு, கிழக்கு தமிழ் மக்கள்

இத்தகைய தன்மைகளில் தங்களது பண்பாட்டைக் காத்து நின்றனர். இதற்கு ஆறுமுக நாவலர் பங்கும் பணியும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக காணப்பட்டது. ஆனால் இத்தகைய முயற்சிகள் மலைநாட்டு இந்திய தமிழ் மக்களில் மேற்கொள்ளவில்லை. எனினும் இந்திய கலாச்சார தாக்கம் இம் மக்களை பாதித்து வந்தது எனலாம். அத்தகைய பாதிப்பினை அடிப்படையில் நடேசய்யரின் பங்கு பிரதானமாகும். இந்திய சார்பான அவரது அரசியல் சமூக இலக்கிய செயற்பாடுகள் இந்திய வம்சாவழி தமிழ் மக்களின் தனித்துவ செயற்பாடுகள் மேலோங்கத் தொடங்கின. குறிப்பாக 1931ல் டொனல்டர் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்ட பின்னர் இவர்களின் தனித்துவ செயற்பாடு வேகமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது எனலாம்.

இலங்கையின் பௌதீக நிலத் தோற்ற அமைப்பும் பொருளாதார உற்பத்தி உறவு முறைகளின் கட்டுமானங்களும் இவர்களின் தனிமைபாட்டை பேண உதவியதுடன் தங்களது பண்பாட்டினை சூழ்நிலை காரணமாகவும் பாதுகாக்கத் தொடங்கினர். இத்தகைய அம்சத்தினை டெய்லர் என்பவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“சமூக வழிச் சில கட்டுப்பாடுகளையும், இனவழிச் சில பண்புகளையும், சூழ்நிலையால் சில மாற்றங்களையும் அடையும் மனிதனின் எண்ண எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் பண்பாட்டினை தோற்றுவிக்கின்றன. மனிதனின் அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கம், பண்பு, சட்டம், வழக்கம் முதலியன தம் பண்பாடாக மலர்கின்றன”.

(நாட்டார் பண்பாட்டியல் தொகுப்பு நூல்)

மலையக சமூக உருவாக்கம் அரசியல், பொருளாதார சமூக தாக்கமும் இங்கு இவர்களின் தனித்துவ பண்பாட்டினை பேண உதவியது. இந்திய கட்டிட கலையில் அமைந்த கோயில்கள், தெய்வ வழிபாடு, சடங்கு, சம்பிரதாய முறைகள், கலைகள் போன்ற பல்வேறு அடையாள சின்னங்கள் இம்மக்கள் மத்தியில் வேரூன்றியிருப்பதை காணலாம். இதனை மலையக பிரதேசத்தில் தங்களுக்கே உரித்தான பாணியில் செயற்படுத்தி வருவதை காணலாம்.

இத்தகைய பண்பாட்டு கூறுகள் இலங்கைத் தமிழரை விட வேறுபட்டு காணப்படுவதை ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும்.

1948ஆம் ஆண்டு வாக்குரிமை பறிப்பு இம் மக்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை செலுத்தியது. அது அரசியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதே ஒழிய பண்பாட்டில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. 1956இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட கலாச்சார மறு மலர்ச்சி மலையக பண்பாட்டினை வேகமாக மாறச் செய்தன. 1956ற்கு முன்னர் இம் மக்களில் படித்தவர்கள் மிகக் குறைவு. கங்காணி பரம்பரையில் வந்தவர்களே கல்வியறிவினைப் பெற்றிருந்தனர். 1956ற்குப் பின்னர் கல்வியறிவு ஓரளவு தலைதூக்கியதன் விளைவாக இம் மக்கள் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு இலக்கியரீதியாக வெளிப்பட்டன.

மலையக சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எல்லாம் இம் மக்களின் வாழ்வு முறைகளையும், கலாச்சார அம்சங்களையும், பெருந்தோட்ட உற்பத்தி முறைகளையும் பெரும்பாலும் காட்டிப் படைக்கப்பட்டதை எல்லோரும் அறிவர். இப்படிப்பட்ட இலக்கிய செயற்பாடுகளில் மலையக எழுத்தாளர்கள் மாத்திரம் நின்று செயற்படவில்லை. இலங்கை மண்வாசனை இலக்கிய அம்சமும், இலங்கைத் தமிழர் உறவுகளாலும், மேற்கூலக அறிவு சாதனங்களாலும் ஏற்பட்டவை. இலங்கைத் தமிழர், இந்திய தமிழர்களினின்றும் பொதுவாக ஒன்றிணைந்த பிரச்சனைகள் காணப்படுகின்ற போதிலும் இரு இன சமுதாய அமைப்பில் தனித்துவமான அடிப்படையான பண்பாட்டு அம்சங்களில் இரண்டு தமிழர்களையும் இனங்காண நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன என்பதை மறுத்தல் இயலாது. பண்பாட்டு அம்சம் மட்டுமல்ல, பொருளாதார அரசியல், சமூகப் பெறுமானங்களும் அத்தகைய தனித்துவத்தினை காண உதவுகின்றன.

வேகமாக இலங்கையில் திறந்து விடப்பட்ட பொருளாதார கொள்கையின் காரணமாக புதிய கலாச்சார ஆதிக்கம் இலங்கையினை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றது. இது எல்லா இன சமூகங்களையும் பாதிக்கும் அதே வேளையில் கிறிஸ்தவ சமய மத மாற்றமும் வேகமாக அதிகரித்து

வருகின்றது. மேலும் மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சிங்கள மக்கள் வேகமாக குடியேறியும் வருகின்றனர். இத்தகைய அம்சங்கள் இம் மக்கள் மத்தியில் சாதக, பாதகமான பண்பாட்டினை தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில் இந்திய வம்சாவழியினர் என இந்திய பண்பாட்டு தாக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தாலும் மேற்கூறப்பட்ட தாக்கங்களின் விளைவாக பல விளைவுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பாரம்பரிய கலைகள் இன்று அருந்தலாக இடம் பெற்று வருகின்றன. மத மாற்றம் காரணமாக நடை, உடை, பேச்சு வழக்குகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இருப்பினும் பௌதீக நிலத் தோற்ற ரீதியில் இந்திய தமிழர் என்ற வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் பண்பாட்டினை காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

பெரும்பாலும் இந்து மத நடை முறைகளும் வழக்குகளும் காணப்படுகின்ற அதே வேளையில் இலங்கைத் தமிழர் பின்பற்றும் கலைகள், சடங்கு முறைகளின் வேறுபாடான நிலைமையினையே மலையகத் தமிழர் பெற்றுள்ளனர். இத்தகைய போக்குகள் மலையகத் தமிழர் தமக்கென புதிய பண்பாட்டினை மீள் கண்டுபிடிப்பு செய்ய வேண்டிய நிலையிலுள்ளனர். மலையகம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் இவர்கள் வசித்தாலும் அவர்களின் தனித்துவம் அப்படியே இருக்கின்றன. அவர்கள் தேசிய சிறுபான்மையினமாக வளர பண்பாட்டு மீள் கண்டு பிடிப்பு செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

தனித்துவ பண்பாடு இம் மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்டாலும் மரபினை முற்றாக புறக்கணிக்காமல் தமக்கென ஒரு பண்பாட்டினைத் நவீனமாக்கி மீள் கண்டு பிடிப்பு செய்ய வேண்டும். இப்பண்பாடு ஏனைய பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை இனங்களுக்கு எதிராகவும், குறுகிய நலனுக்காகவே முன்னெடுக்காமல் மலையக மக்கள் தேசிய உணர்விற்கு உரம்சேர்க்கும் வகையில் அமைய வேண்டும். இதனை ஐனநாயகத் தன்மை கொண்டதுமான மேற்கூலக சீரழிவு பண்பாடுகளை சிக்கி விடாமலும் ஒழுங்கான முறையில் நோக்க

வாசகர் குரல்

பாதுகாக்க வேண்டிய கருவூலங்கள்

'குன்றின் குரல்' கிடைக்கப் பெற்றேன். புதுப்பொலிவுடன் வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

கிடம் பெற்றுள்ள கதை, கட்டுரை, கவிதைகள் அனைத்தும் தரமாகவும் சிறப்பாகவும் இருக்கின்றன. கிவை என்றென்றும் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டிய கருவூலங்களாகும்.

என்னைப் போன்று கடல் கடந்து தமிழகத்தில் வாழ்வோர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில், மேலும் பல விடயங்கள் வெளிவந்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

மலையகம் குறித்த கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் தாங்கி வரும் இலக்கிய விமர்சன இதழாக மட்டும் இது இல்லாமல், நாட்டு நடப்புகளையும் கின்றும் பல சம்பவங்களையும் தாங்கி வரும், தேசிய இதழாக வந்தால் மிக மிக சிறப்பாக இருக்கும்.

மேற்படி இலக்கிய விமர்சன ஆய்வு அம்சங்களோடு, மலையகத்தில் நடக்கும் தொழிற்சங்க அரசியல் மற்றும் சமூக நிகழ்ச்சிகள் குறித்து வருவதோடு, இலங்கையின் அரசு - அரசியல் நடவடிக்கை மற்றும் நாட்டு நடப்புகள் குறித்த செய்திகளும் கிடம் பெற்றால் எதிர்காலத்தில் 'குன்றின் குரல்' காலக் கண்ணாடியாக - வரலாற்று பெட்டகமாகவும் திகழும்.

எழுத்தாளர்களின் உழைப்பில் வரும் 'குன்றின் குரல்' சங்க நாதமாக - சகலத்தையும் சொல்லும் குரலாகத் திகழ வேண்டும்.

கே. எஸ். ராஜு
(ஆசிரியர் மக்கள் மறுவாழ்வு)
எதுமலை 621007
திருச்சி மாவட்டம்

நல்ல பணி

அன்பு நண்பர் அந்தனி ஜீவா,
உங்கள் கடிதம் (1.6.93) குன்றின் குரல்
(12/ 1) இதழுடன் கிம்மாதம் 8ம் திகதி

கிடைத்தது. மகிழ்ச்சி. பத்திரிகை அனுப்பியதுக்காக நன்றி. முன்பு அனுப்பிய இதழும் கிடைத்தது. அதை அப்பவே படித்து ரசித்தேன். அந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே உங்களுக்கு கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று எண்ணினேன். எனினும் எழுதவில்லை. நண்பர் பொள்ளாச்சி நசன் உங்களைப் பற்றி, நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் பணிகள் பற்றி அவருக்கு நீங்கள் செய்த உதவிகள் பற்றி எல்லாம் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார். ஆனாலும் உங்கள் 'குன்றின் குரல்' இதழை நீங்கள் முதல் முறையாக எனக்கு அனுப்பி வைத்த போதுதான் பார்த்தேன், படித்தேன். கிரண்டாவது முறையாக கிப்போது.

'குன்றின் குரல்' தரமான இலக்கிய இதழாக வளர்ந்து வருவதை போனமுறை உணர்ந்தேன். அது பதினோராண்டை நிறைவு செய்து பன்னிரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்துள்ளதை கிந்த இதழ் தெரியப்படுத்துகிறது. சந்தோஷம். மலையக மக்களின் வரலாறு, வாழ்க்கை, மலையக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், மலையகத்தின் கலை மணிகள் பற்றி கிந்த இதழ் அதிக அக்கறையும் ஆர்வம் காட்டியிருக்கிறது. நல்ல பணிதான். வாழ்த்துக்கள்.

பொள்ளாச்சி நசனை அபூர்வமாக எப்போவாவது தான் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு கிட்டும். ஏதாவது பொது நிகழ்ச்சியின் போது, அல்லது அவர் சென்னைக்கு வருகின்ற சமயம். அவர் சிற்றிதழ்களை உற்சாகத்துடன் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வருகிறார். என்னைக்காவது நான் பொள்ளாச்சி போனால், அவர் காப்பாற்றி வரும் சஞ்சிகைகளைக் கண்டு களிக்க கியவும். அப்போது தான் 'குன்றின் குரல்' 'கொழுந்து' ஆகியவற்றின் பழைய பிரதிகளைப் பார்க்க முடியும். காலம் உதவுகின்ற வரையில் காத்திருக்க வேண்டியது தான்.

வல்லிக் கண்ணன்
10, வள்ளலார் பிளாட்ஸ், புதுத்தெரு,
லாயிட்ஸ் ரோடு, சென்னை - 5.

நடுநிலை பார்வையோடு தமிழில் ஓர் ஆய்வு நூல்

ஜன் மார்ச் 93 குன்றின் குரல் கிடைத்தது. மிக்க நன்றி. 'மலையக வரலாறு' பற்றிய தலையங்கம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நற்பணிகளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. மலையக மக்கள் குடியேறிய இரு நூற்றாண்டு விழா பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டி விட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிது பற்றிய 'நடுநிலைப் பார்வையோடு தமிழில் ஓர் ஆய்வு நூல்'

வெளிவர வேண்டுமென்றும் பேராவலில் என்னையும் கிணைத்துக் கொள்கிறேன். இரு குழு அமைத்து தலை சிறந்த ஆவணமாக அந்த வரலாறு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

செல்வி மேனகா கந்தசாமி அவர்களின் கட்டுரை மலையகப் பெண்ணியக்கத்தின் குரலாக இலக்கின்றது. தலித் இலக்கியத்தின் உருவாக்கம் பற்றிய முயற்சியைத் தூண்டும் கட்டுரையாக திரு. வி. ஆர். ராஜசேகர் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. 'குன்றின் குரல்' தலித் இலக்கியத்திற்காக கிதழ் தோறும் கிடம் இதுக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் கூட கித்திசையில் முயற்சிகள் அரும் பெடுத்துள்ளன. திரு. வீரா. பாலச்சந்திரனின் ராமாயிக் கிழவி என்னுடன் நேரில் காட்சி தந்து பேசுவது போல் படைத்து விட்டார். சி.வி. யின் பங்களிப்பு நினைத்துப் போற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதொன்று. கிதை கிரா. ஜெ. ட்ரொஸ்கி செம்மையுற் ச சாதித்துள்ளார். சு. முரளிதரனின் 'ஆத்மகசிவு' கடைசி அட்டையில் வெளிப்பட்டதற்குப் பதிலாக முன்பக்கத்தில் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். அவரை நிறைய எழுதச் சொல்லுங்கள்.

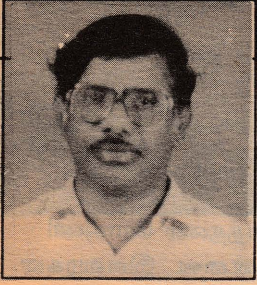
பெ.சு. மணி
11, இராமகிருஷ்ணபுரம்
11வது தெரு
வடக்கு மாம்பலம்
சென்னை 33

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் 13வது வருட நினைவை முன்னிட்டு இலக்கிய நிகழ்வுகள்

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் 13வது வருட நிறைவு டிசம்பரில் நடைபெற உள்ளது. அதனை முன்னிட்டு பேரவை பல இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடத்த உள்ளது.

கருத்தரங்கு, கவியரங்கு, எழுத்தாளர் ஒன்று கூடல், பாரம்பரிய கலை நிகழ்ச்சிகள், நூல் வெளியீடு என பல இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடத்த உள்ளது. நாடெங்கிலுமுள்ள மலையக எழுத்தாளர்களை தொடர்பு கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

செயலாளர்,
மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை
57, மகிந்த பிளேஸ்,
கொழும்பு 6.

சோ. சந்திரசேகரன்

இன்று
இலங்கை
இந்திய வாழ்
அனைத்துதமிழ்
வாசகர்களையும்

தனது தொடர்ச்சியான கல்வியை சமூகத்தின் பாற்படுத்தும் மகத்தான பணியை ஆய்வேடுகளுடாகவும் வெகுசன தொடர்பு - சாதனமூடாகவும் ஆற்றிவரும் திரு. சோ. சந்திரசேகரன் (தலைவர் சமூக விஞ்ஞான கல்வித்துறை, கொழும்பு ப. க. கழகம்) அவர்கள் இருபது ஆண்டு காலமாக பல் கலைக் கழக விரிவுரையாளராக பணியாற்றி வரும் இந்திய வம்சாவளி இலங்கைத் தமிழராவார். இவர் இலங்கை இந்தியர் வரலாறு எனும் மலையகத் தமிழர் தொடர்பான ஆய்வு நூலையும் வெளியிட்ட வரென்பது அனைவரும் அறிந்ததே. பதுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் ஐப்பாளில் தனது முதுமாணிப்பட்டத்தை பெற்றவரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலை நாடுகள் கல்வியியற்று றைகளில் எவ்வாறு மேலான சிந்தனைகளைக் கொண்டதாயிருந்து நவீன பரிமாணங்களை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்கின்றனவென்றும் அதனை யொற்றுவதாக கீழைத் தேயங்களில் புனர்மைக்கப்படும் கல்வியற் கொள்கைகள், பாட ஏற்பாடுகள் திகழ்கின்றனவென்றும் கல்வியியலாளர்கள் மாத்திரம் அறிந்ததாக இருப்பது, ஒரு வளர்ச்சியடையும் தேசத்துக்கு ஆரோக்கியமானதல்ல. ஏனெனில் எழுதப்படக்கூடாத தெரிந்த அனைவருமே கல்வி உலகில் விளையும் மாற்றங்களுக்கான காரணங்களின் தத்துவ அடிப்படைகளை புரிந்து கொண்டிருந்தால் மாத்திரமே இது பயன்படுவதாக இருக்கும்; இல்லாவிடின் திணிக்கப்படுவதாக மட்டுமே அமையும்.

ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயம் குறைந்த வர்கள் நவீன கல்வியின் அம்சங்களை அவற்றின் பின்னணியை புரிந்து கொள்வது சாத்தியமற்று இருக்கையில் அண்மைக் காலங்களில் தமிழில் மூன்று கல்வியியல் தொடர்பான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன, அடுத்தடுத்து ஏற்படும் இன்ப அதிர்ச்சிகளாக ஆசிரியர்கட்கும் கல்வி நலன் விரும்பிகளுக்கும் அமைந்துள்ளன. கலாநிதி முத்துலிங்கம், திரு. ப. சந்திரசேகரன்

அண்மைக்கால மூன்று கல்வியல் நூல்கள்

சு. முரளிதரன்

வரிசையில் இன்று கொழும்பு பல் கலைக் கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் சமூக விஞ்ஞான கல்வித் துறை தலைவருமான திரு. சோ. சந்திரசேகரன் அவர்கள் கல்வித்துறைக்கும் தமிழில் கல்வித் துறைக்கும் விசாலித்த பணியாற்றுவதன் ஓரம் சமாக நூலாக்கப்படும் நிகழ் கின்றது. அந்த வகையில் வெளிவந்த

கல்வியியல் கட்டுரைகள் -

சோ. சந்திரசேகரன்

இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சி -

சோ. சந்திரசேகரன், மா. கருணாநிதி

இலங்கையின் கல்வி -

சோ. சந்திரசேகரன், மா. கருணாநிதி

ஆகிய மூன்று நூல்களும் கவனத்தை ஈர்ப்பனவாக இருக்கின்றன.

சென்னை சூடாமணி பிரசுரமான கல்வியியற் கட்டுரைகள் நவீன கல்வியின் பல்வேறு அம்சங்களை விளக்குவதான பத்துக் கட்டுரைகளை தாங்கியதாக வெளிவந்திருக்கின்றது.

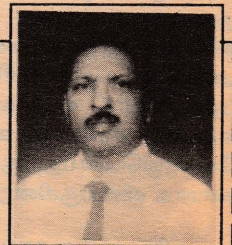
இன்றைய சமூக முரண்பாடுகளுக்கோர் அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது மூத்தோர் உலகுக்கும் இளையோருக்குமான தலைமுறை இடைவெளி ஆகும். இவ்விடைவெளியின் வியாபகத்தன்மை அதிகரிப்பதற்கான காரணங்கள் வளர்ச்சியுறும் சமூக, அரசியல், விஞ்ஞான அம்சங்களை அதனின் புதிய போக்குகளை புரிந்து கொள்ளாமையே என்பதும், அதனை தவிர்க்க வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி எவ்வாறு பயன்பட முடியும் என்பது குறித்து வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி எனும் கட்டுரை கலந்துரையாடுகிறது. அதனைப் போலவே விஞ்ஞானக் கல்வி நெறியின் சமூக அம்சங்கள் எனும் கட்டுரையும் நவீனத்துவ விடயங்கள் எவ்வாறு கல்வித்துறையில் வேர்பாய்ச்சுகின்றன என்பது பற்றிய சிந்தனைக் கிளறல்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

இன்று பல்லின சமூகங்கள் வாழும் நாடுகளில் அதன் கல்வித்துறையை

மக்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நமக்கு பரிச்சயமான நாடுகளை பார்க்கும் போது தெளிவாகின்றது. இது போன்ற மேலைநாடுகளிலும் இவ்வம்சம் ஆழ்ந்த கவனத்துக்குரியதாக இருக்கின்றது. இதனை குறித்த பன்மைப் பாட்டுக் கல்வி எனும் கட்டுரை நடைமுறை சாத்திய தீர்வுகளையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு வளர்ந்தோர் கல்வி, கல்வித் தொழினுட்பவியல், முறைசாராக் கல்வி, தொலைக்கல்வி முதலான பல்வேறு துறைகள் தொடர்பான அனைவரும் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய உள்ளடக்கங்களை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் கல்வி வளர்ச்சி, இலங்கியிற் கல்வி ஆகிய இரு நூல்களும் திரு. சந்திரசேகரனும் அவருடன் விரிவுரையாளராக பணியாற்றும் திரு. மா. கருணாநிதியும் இணைந்து ஆக்கியவைகளாகும்.

இலங்கையில் கல்வி வளர்ச்சி, கட்டுரைத் தொகுப்பானது இந்து சமய மறுமலர்ச்சியும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதன் பங்களிப்பும், போதனா மொழி மாற்றத்தின் பின்னணி, இலங்கையில் பாட ஏற்பாட்டு சீர்திருத்தங்கள், இலங்கை கல்வி நிருவாக சீர்திருத்தங்கள் முதலான அம்சங்களை மையமாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மா. கருணாணிதி கொழும்பு ப. க. கழக விரிவுரையாளர் திரு. மா. கருணாநிதி நுவரெ லியா பரி. திருத்துவக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் நீண்டகாலம் பணியாற்றவர். தனது முதுமாணிப்பட்டத்துக்காக இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் கல்வி நிலை ஆராய்ந்தவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

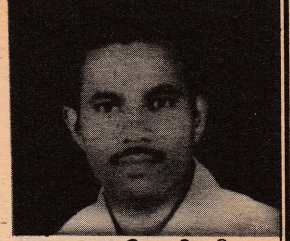
“இலங்கையில் வளர்ச்சியுற்ற ஆங்கில கல்விமுறை இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இலங்கையர் களாகவும் கருத்திலும் அவையிலும் அறிவிலும் ஆங்கிலேயர்களாகவும் உள்ள புதிய வகுப்பினரை உருவாக்கும் குடியேற்ற நாட்டுக் கொள்கைக் கொப்ப அமைந்தது” என தெளிவாக வரையறுக்கும் கல்வி வரலாற்று அம்சங்களும் இரு மொழி பயிலும் நாடு எவ்வாறு படிப்படியாக ஆங்கிலத்தை கல்வி பயிற்றும் மொழியாக கொண்ட சூழ்நிலையின்று விடுவித்துக்கொண்டு தற்போதைய நிலையை அடைந்துள்ள தென்பதற்காக கல்வியில் சமவாய்ப்பு களுக்கான முயற்சிகளையும் பாடத்திட்ட மாற்றங்களையும், நிர்வாக சீர்திருத்தங்களையும் கொண்டதாக இருந்தமையை விரிவாக இந்நூல் சுட்டுகின்றது.

இலங்கையிற் கல்வி எனும் நூலும் இலங்கையில் கல்வி வளர்ச்சியை தொடர்ச்சியாகப் பார்க்கும் அம்சங்களை தழுவிவதாக இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் குடியேற்றவாதக் கல்விக் கொள்கையின் சொருபம் சர்வதேச ரீதியாகவும் தென்னா பிரிக்காவிலும், இலங்கையிலும் எவ்வாறு காணப்பட்டதென்பதை உரிய ஆதாரங்க ளோடு பகுப்பாய்வு செய்திருப்பது இன்றைய கல்வியின் பார்ப்பட்ட பல்வேறு அம்சங்களின் பின் னணியை தெளிவாகக் குவதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் பல்கலைக்கழக முறையின் தோற்றம் வளர்ச்சியும் அதனோடு தொடர்பான மாகாணக் கல்லூரிகளின் நிலைகள் இவற்றிடையே தமிழர்களின் உயர் கல்வி தொடர்பான மதிப்பீட்டுக்காக ஒப்பியல் ரீதியில் மூவின் மாணவர்களின் பல்கலைக் கழக அனுமதி தொடர்பாக சமர்ப்பிக்கப்படும் புள்ளி விபரங்கள் என்பன இந்நூலை பேணிக்காத்து பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. ஆக இந்த நூல்கள் கல்வியல் பாடநெறியை பயிலும் மாணவர்க்காக மட்டுமன்றி பொதுமக்கள் பார்வைக்கான தகமையும் கொண்டதாக இருக்கின்றன. இந்நூல்களில் காணப்படும் எளிய கலைச்சொல்லாக்கங் களில் முரண்டு பிடிக்காத மொழி நடையில் அமைந்துள்ளதை உண்மையிலே சிலாக்கிக்கத்தாகவேண்டும். ஏனெனில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களால் பதிப்புக்காக வழங்கப்படும் விடயங்கள் எவ்வாறு சரளமாக விளக்கமாக அமைய வேண்டுமென்பதற்கு இது முன்னுதார ணமாக விளங்குகின்றது.

இம் மூன்று நூல்களையும் ஆசிரியர் - மாணவர்கள் - பெற்றோர்கள் அனைவரும் ஒரு தடவையாவது மேலோட்டமாக வாசித்திருப்பது, கல்வி தொடர்பான சரியான எண்ணங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் அதன் தொடர்ச்சியான ஒரு விழிப்புணர் வுக்கும் வழிகோலுமெனலாம்.

உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தியாகிகள் சிந்திரஜித்

மாத்தளை ரோகிணி

எண்பத்தெட்டு பக்கங்களில் அழகிய அச்சில், சென்னை இளவழகன் பதிப்பகத்துக்கூடாக மாத்தளை கார்த்திகேசு தமது குறிஞ்சி வெளியீடு வரிசையில் இந்த நூலை வெளி கொணர்ந்துள்ளார்.

நூல் வெளியீட்டுத்துறையில் மிகவும் பின் தங்கி போயிருக்கும் மலையகத்தில் தமது பிரசன்னத்தை மிகக்காத்திரமாக வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் வெளியீடுகளைக் கொண்டு வருவதில் மாத்தளைக் கார்த்திகேசு வெற்றிக்கரமாக செயல்பட்டு வருவதை 1992க் காண சாகித்தியப் பரிசுப்பெற்ற நூல் வரிசை வெளிப்பதற்கும் அதை உறுதி படுத்துவதற்கு இந்த நூல் உதவும்.

இந்த நூலை எழுதியதாகக் குறிப்பிடப்படும் மாத்தளை ரோகிணி என்ற புனை பெயரில் எழுதுபவர் தவசி தேவர் அய்யாத்துரை அவர்களாவார். இவரது பலபுனை பெயர்களில் இதுவும் என்றாகும்.

இந்த நூலில் மலையகத்தில், மக்களின் உரிமையுணர்வுகளைப்பாதுகாப்பதற்காக கிளர்ந்தெழுந்த போராட்டங்களில் உயிரிழந்தவர்களை பற்றிய தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தகவல்கள் ஒரே நூலில் தரப்பட்டிருப்பது மெச்சத்தக்க ஒரு பணி என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் எழுவற்கு இடமில்லை, இத்தகவல்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள் - இந்த நூலில் இடம் பெற்ற விதத்திலேயே - 16 வெவ்வேறு பெயர்களில் மாவலி இதழில் வெளியாகி இருந்தன.

இந்த 16 பெயர்களும் அய்யாத்துரையின் புனைபெயர்கள் என்று எண்ணுவதற்கில்லை மேலும், மாவலி இதழ்களில் வெளிவரும் போது வந்த அதே அச்சுப்பிழைகளும், எழுத்துப்பிழைகளும், தகவல் பிழைகளும் இந்த நூலில் மீண்டும் காணப்படுவது இந்தக்கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கத்தைப்பற்றிய தெளிவான கருத்தோட்டம் மாத்தளை ரோகிணிக்கோ-மாத்தளை கார்த்திகேசுவுக்கோ-இளவழகன் பதிப்பகத்தாருக்கோ இல்லை என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கின்றது.

‘சீவைதட்டும் மட்டை’ என்ற சொற்றொடர் பக்கம் 13ல் இரண்டிடங்களில் காணப்படுகின்றது. இது ‘இலை தட்டும் மட்டை’ என்றிருக்கவேண்டும் வட்டாரச் சொல்லில் இதை “வாட்டிவைக்கம்பு” என்றே குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

சம்பள உயர்வு கோரி எழுந்த முதற்போராட்டம் என்று 1940ம் ஆண்டின் போராட்டத்தைக் குறிப்பது (பக்கம் 12) தவறு ஆகும்.

சீனாக் சொல்லை தோட்டம் (பக்கம் 71-75) பல இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையில் கீனாக்கொல்லை தோட்டம் என என்றிருக்கவேண்டும்

போதாதற்கு, மாவலித் தொடராக வந்த கட்டுரைகள் மூல உருவில் பல்லாண்டு இடை வெளிக்குப்பின்னரும் எவ்வித திருத்தமும் இல்லாமல் வெளிவந்திருப்பது நூலாசிரியரின் அறிவாற்றலையும், அறிவு நாணயத்தையும் கேலிக்கிடமாக்குகிறது. மாவலிகட்டுரை எழுதியவர்களின் பெயர்கள் ஓரிடத்திலேனும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

களப்பலியிடப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்களை-எழுத்தில் இடம் பெறவைத்த உயர்ந்த பணிக்காக மாத்தளை ரோகிணியின் தவறுகள் மன்னிக்கப்பட வேண்டியவைகளே.

**மலையக நாவல்
போட்டி**

**நாவலுக்கு பரிசு பணம்
ரூ. 10,000**

1993 ஆம் ஆண்டு
தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழாவை
முன்னிட்டு இந்து சமய கலாசார
இராஜாங்க அமைச்சின்
அனுசரணையுடன்

நாவலப்பிட்டி
மலையக ஆன்மீக கலை இலக்கிய
மன்றம் நடத்தும்

மலையக நாவல் போட்டி

சிறந்த மூன்று நாவல்களுக்கு முறையே
ரூபா 5000/- ரூபா, 3000/-, ரூபா, 2000/-,
சிறந்ததாக தேர்வு செய்யப்படும்.

1. அனைத்துப்படைப்புகளும் மலையக,
சமூக வாழ்வைப் பகைப்புலனாக
கொண்டவையாகவும், சமூகப் பிரக்ஞை
மிக்கவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
2. படைப்பாளிகள் மலையகத்தைப் பிறப்பி
டமாக கொண்டவராக இருத்தல்
வேண்டும்
3. இப்போட்டிக்கென அனுப்பப்படும் நாவல்,
என்பன இதற்கு முன் வேறு
போட்டிகளுக்கு அனுப்பப்படாதவையா
கவும், பிரசுரமாகாதவையாகவும்
இருத்தல்வேண்டும்.

இப்போட்டி சம்பந்தமான சகல
விடயங்களிலும் நடுவர்களின் தீர்ப்பே
இறுதியானதாகும்.

போட்டி முடிவு: 31-12-1993

முகவரி:

**கே. பொன்னுத்துரை,
அமைப்பாளர்,**

**மலையக ஆன்மீக கலை
இலக்கிய மன்றம்.**

34, சாய்சாகல - நாவலப்பிட்டி

தண்டனை

எஸ் ஜி. புஞ்சிஹேவா

எஸ். ஜி. புஞ்சிஹேவா

இடதுசாரி இயக்கங்களிலும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும்
தீவிர ஈடுபாடு காட்டிவரும் புஞ்சிஹேவா 1973இல் வெளியிட்ட
'அஹேத்து வட்ட ஹேத்துவ' (அகாரணத்தின் காரணம்) அவரது
முதல் அறுவடை. உருவகக் கதைத் தொகுதியான இது அடுத்த
பதிப்பையும் கண்டுள்ளது. ஆசிரியராக இருந்து அரசியற்
பழிவாங்கல்களை அனுபவித்த அவர் தற்போது சட்டத்தரணியாக
உள்ளார். மனித உரிமைகள் விவகாரத்தில் நிறைய பங்களிப்பு
செய்து வருகிறார். 'வெகுஜனங்களும் பத்திரிகையும்', 'மனித
உரிமை', 'தண்டனை' என்பன அவர் வெளியிட்டவை.

சென்ற சித்திரையில் மழை; புயல் என்பவற்றோடு முடிவின்றி இடையும் இடித்தது. சும்மா
ஆகாயத்தில் இடிஇடித்து நின்று விட்டால் போதாதா? ஏழையொருவரின் குடிசையில் விழுந்த
பேரிடியினால் சுவர்கள் சரிந்துவீழ எஞ்சியிருந்தவை புயற்காற்றுக்கு இழுத்துச் சென்றுவிட்டது.
கரையக்கூடியவையெல்லாம் மழை நீருடன் சங்கமித்தன.

குடிசையின் ஏழைகள் ஒரு கண்டு அரிசி தேடி வெளியே பொயிருந்தமையால் அவர்கள்
இழந்தது அந்தக் குடிசை மாத்திரமே, ஆனால் அவர்களுக்கு இருந்ததும் அது மாத்திரமே.

ஆரம்பத்திலேயே ஒரு விஷயத்தைக் கூறத் தவறி விட்டேன். இது, நண்பன் ஒருவன் எனக்குக்
கனவில் சொன்ன கதை, அவனும் கனவொன்றின் மூலம் கேள்விப்பட்டதாக அந்தக் கனவிலேயே
எனக்குச் சொன்னான். அந்தச் சம்பவத்தைச் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த நாம் வர்ணபகவானிடம்
போக நினைத்தோம்.

ஆகாயம் முழுதும் அலைந்த நாம் வர்ணபகவானை கண்டோம். அவர் எந்தப் பேச்சுமின்றி
தனது காரியத்தில் கறுகறுப்பாக ஈடுபட்டிருந்தார். தேவையானபோது தயாராய் வைத்திருப்பதற்காக
இடிகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த அவர் எம்மிடம் வினவினார்:

"நீங்கள் எதற்காக இங்கு வந்தீர்கள்"

"அந்த ஏழை மனிதனின் வீட்டுக்கு ஏன் இடியை ஏவினீர்கள்" நாம் கேட்டோம்.

"ஏழையானாலும் செல்வந்தரானாலும் தவறு தவறுதான்" வர்ணபகவான் கூறினார்.

"அந்த அப்பாவியினால் என்ன தவறுதான் செய்யமுடியும்?"

"இடி விழவேண்டிய தவறு"

அப்படியானால் அவன் ஊழல் செய்துள்ளானா?

"அப்படியொன்றை நான் கேள்விப்படவில்லை"

"அப்படியென்றால் அவன் லஞ்சம் எடுத்ததற்காகவா?"

"இல்லை"

"அவ்வாறென்றால் அவன் பொய் சொல்லி அதிகாரத்துக்கு வந்தவனா?"

"இல்லை, இல்லை"

"அதுவும் இல்லையென்றால் அவன் தனது சுயலாபத்துக்காக சட்டத்தையும் அதிகாரத்தையும்
உபயோகித்தானா?"

"அதற்கான தகவல் எதுவுமில்லை"

"அல்லாவிட்டால் அவன் சொந்த நாட்டை விதேசிகளுக்கு அடகு வைத்த தேசத் துரோகியா?"

"இல்லை, இல்லை"

இந்தக் கட்டத்தில் எமது பொறுமையின் வரம்பு மெல்ல உடையலாயிற்று கடுமையான குரலில்
சொன்னோம்:

"இனி இடி விழுத்தாட்ட வேண்டியவர்கள் இந்த அளவுக்கு இருக்கையில் நீங்கள் செய்திருப்பது
அநியாயம் அல்லவா?"

அதற்கு வர்ணபகவான் இடிஇடிப்பது போன்ற குரலில் ஆத்திரத்துடன் சொன்னார்: "பேயனே
நீ சொன்ன அநியாயங்களெல்லாம் நடக்கையிலே இவர்கள் சும்மா வாளாவிருந்தார்களே, இந்தத்
தவறு போதாதா இடி விழ"

உண்மையிலேயே அந்த இடிப் பேச்சைக் கேட்டு கட்டிலில் இருந்து கீழே விழுந்த பின்புதான்
நான் கண்டது கனவென்பது புரிந்தது. என்றாலும் அது ஒரு கனவா என்று இப்போதுதான் எனக்குச்
சந்தேகம்.

சிரங்கள்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு: எம். எச். எம். ஷம்ஸ்

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யரும் கொழுந்து கிள்ளும் பெண்மணியும்

இந்த இதழ் குன்றின்குரல்' அட்டையில் மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் மலையக ஆக்க இலக்கிய முன்னோடியான கோ. நடேசய்யரும் மலையேறி கொழுந்து கிள்ளும் பெண்மணியும் காணப்படுகின்றனர்.

மலையகம் என்று சொல்லும் போது கண்முன் காட்சி தருபவை தேயிலையும், கொழுந்தெடுக்கும் பெண்மணியும் அதே போல

இன்றைய மலையகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் காரணமானவர் தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யராவார்.

நடேசய்யர் தான் மலையகத்தின் நிர்மாண சிற்பி என்பதை இன்று எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

“தேசிய வீரராக” அரசு அங்கீகாரம் வழங்கும் அளவிற்கு அவரின் செயல்பாடு அமைந்துள்ளது.

மலையகத்தின் சாதனையாளரான கோ. நடேசய்யர் 7. 11. 1947ல் மரணித்தார்.

நடேசய்யர் காலனித்துவ காலப்பகுதியில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக குரல் எழுப்பியவர். அவர்களின் ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டும் என்று கொடி பிடித்தவர். அவர்களுக்கு எதிராக ஆயிரக்கணக்கில் தொழிலாளர்களை ஒன்று திரட்டி கூட்டம் நடத்தியவர்.

தோட்டப்புற மக்களைப் பற்றி, அவர்களின் துன்ப துயரங்களை உணர்ந்த நடேசய்யர் அவர்களின் மன எழுச்சிகளைத் தூண்டுவிக்கும் விதத்தில் பணிகள் ஆற்றினார்.

மலையக தோட்டப்புற தொழிலாளர்களுக்காக முதல் தொழில் சங்கத்தி நிறுவியவர் கோ. நடேசய்யர் ஆவார்.

மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்று நாடாளுமன்றத்திலும், மாகாண சபைகளிலும் அங்கத்துவம் பெறுவதற்கு முன்னோடியாக சட்ட சபையிலும், சட்ட நிரூபண சபையிலும் சண்டமாருதமென செயல்பட்டவர் கோ. நடேசய்யர்.

அவர் இந்தியாவில் பிறந்து இலங்கையில் குடியேறி வாழ்ந்த காலம் (1920 - 1947). இலங்கையில் அரசியல், பத்திரிகைத்துறை, தொழிற்சங்கம், சமூக சீர்திருத்தம், மலையக இலக்கியம், இந்து சமய பணி என்று பலதரப்பட்ட விதத்திலும் செயலாற்றியுள்ளார்.

தோட்டப் பிரதேச கூட்டுச் செயலகத்தின் வெளியீடான

“குன்றின் குரல்”

தனிப்பிரதி விலை 10 ரூபாய்
ஆண்டு சந்தா 40 ரூபாய்

குன்றின்குரல்
30 புஸ்பதாக மாவத்தை, கண்டி
தொலைபேசி : 08 - 22955

Handwritten text, possibly a name or title, located at the top center of the page. The text is faint and difficult to read.

குன்றின் குரல்

'குன்றின் குரல்' சஞ்சிகையின் ஏற்பாட்டில் கொட்டகலை தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற எழுத்துப் பயிற்சி அரங்கின் நிகழ்வுகள்.

படம் (1) வித்தியாலய அதிபர் திரு. பொ. பாலசுந்தரம் தொடக்கி வைக்கிறார். படம் (2) பொறுப்பாசிரியை செல்வி மேனகா கருத்தரங்கின் செயற்திட்டத்தை எடுத்துரைக்கிறார். படம் (3) கவிஞர். ச. முரளிதரன். படம் (4) மல்லிகை சி.குமார். படம் (5) அந்தனி ஜீவா. படம் (6,7) பங்குபற்றுநர்கள்.